№№ 225—226 (2725—2726) ■ Четвер, 29 листопада 2001 року ■ Ціна договірна

Голос України

Газета Верховної Ради України

«Голосу», «Голосу» дякую...»

(Матеріал читайте на 13-й стор.).

ЦЬОГО ДНЯ

■ *1661 р. Засновано Львівський університет.* ■ *1778 р. Народився класик української літератури Григорій Квітка-Основ'яненко.* ■ *1830 р. У Королівстві Польському, а також на території Литви, Білорусії й Правобережної України розпочалося повстання поляків проти царату.* ■ *1876 р. На Катеринославщині народився Григорій Маринич, актор. Грав, зокрема, у трупах Саксаганського й Карпенка-Карого, в театрі Садовського.* ■ *1906 р. В Одесі народився видатний режисер і оператор документального кіно Роман Кармен.* ■ *1947 р. Генеральна Асамблея ООН прийняла резолюцію про створення на території Палестини арабської та єврейської держав.*

Парламентська хроніка

Головний фінансовий закон — під дзвін бокалів

Ранкове і денне засідання 28 листопада

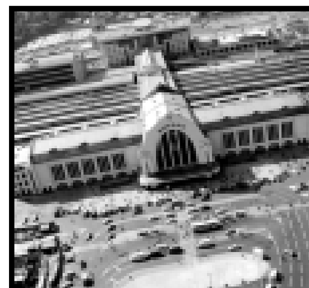
Після оголошення депутатських запитів, заяв, повідомлень Перший заступник Голови Верховної Ради Віктор Медведчук поінформував про реєстрацію нової депутатської фракції «Єдність» у складі 15 народних депутатів. Представляти фракцію уповноважено народних депутатів Сергія Пересунька та Івана Салія.

(Продовження на 2-й стор.).

Заощадження, можливо, повернуть

Більшість депутатських фракцій і груп Верховної Ради підтримає проект Держбюджету на 2002 рік у другому читанні. Про це домовилися народні депутати на зустрічі з Президентом України Леонідом Кучмою.

Під час розмови обговорювали питання про виконання урядом зобов'язань перед працівниками бюджетної сфери. Депутати групи «Солідарність» наполягали на необхідності відшкодування Ощадбанком втрачених заощаджень громадян. Один із варіантів розв'язання цієї проблеми — провести взаємозаліки за комунальними платежами. Глава держави висловився за створення робочої групи з підготовки проекту відповідного указу, **повідомляє «Інтерфакс-Україна».**

Квіти в інтер'єрі грат

У засіданні Голосіївського районного суду Києва, що розглядає справу 19 членів УНА-УНСО, звинувачених в організації масових безпорядків 9 березня, знову оголошено перерву. Цього разу на пошуки просторого приміщення для проведення судових слухань відведено два тижні.

27 листопада, коли суддя Іван Волик оголошував черговий тайм-аут, лідер УНА-УНСО Андрій Шкіль відзначав свій 38-й день народження. Подвійні грати — в'язнів не тільки ізолювали від волі стінами буцегарні, а й відгородили від судової зали кліткою — не перешкодили іменинникові одержати квіти, привітання від друзів і поцілунок від дружини Зоряни.

Фото Сергія ЧУЗАВКОВА (УНІАН).

У номер

«Наша Україна» у Брюсселі

Група народних депутатів і політиків, що входять до блоку «Наша Україна», побувала цими днями в Брюсселі. Віктор Пинзеник, Геннадій Удовенко, Іван Заєць, Володимир Стретович та Ігор Гринів були запрошені для участі в сесії Європейської народної фракції Європарламенту. Основна мета поїздки — переконати західних парламентаріїв, що зовнішньополітичні прагнення «Нашої України» зорієнтовані на Європейський союз, **стверджує радіо «Свобода».**

Перспектива

Ювілей — привід попрацювати

Сьогодні в Москві зустріччю міністрів закордонних справ і глав урядів відкривається ювілейний саміт Співдружності незалежних держав. Завтра розпочнуть свою роботу президенти. Леонід Кучма одним із перших прибув до російської столиці. Заплановано низку двосторонніх зустрічей глави української держави, зокрема і з президентом Росії Володимиром Путіним. Як повідомили «ГУ» в МЗС України, на цій зустрічі плановано обговорення українсько-російських відносин у рамках співробітництва в СНД.

Україна за традицією лобіюватиме складне питання створення зони вільної торгівлі. А політичним лейтмотивом саміту стане спільна боротьба країн з міжнародним тероризмом.

Читаємо «Голос» разом!

Маяк в океані

Валерій ГОРОБЕЦЬ, редактор Новотроїцької районної газети «Трудова слава», Херсонська область:

— «Голос України» постійно на моєму робочому столі. Це своєрідний маяк в океані подій, котрий допомагає орієнтуватися, займати власну позицію. Як редактор спостерігаю: за нинішньої фінансової скрути люди не в змозі передплачувати більше однієї газети. Тож намагаюсь, щоб ваші читачі дізнавалися з «районки» про події і в державі, і в світі. Маємо постійну колонку «Факт», де друкуємо інформації з «Голосу України». Шаную видання за те, що має свій погляд, свою думку і не боїться її висловлювати, навіть коли вона не збігається з президентською. Залишайтеся такими само — незгодними!

Телефонуйте на радіо, розкажете про «Голос»

У п'ятницю, 30 листопада, з 12.10 до 13.00 «Голос України» гостюватиме в «Ложі преси» на радіо «Ера» на «Промені», у діапазоні в Києві 105 FM, УКВ 71,3 МГц. Читайте «Голос» і слухайте «Ложу преси»! Телефонуйте — поспілкуємося. Маємо для вас призи. Їх володарями стануть переможці радіовікторини про «Голос України». А ще пропонуємо суперприз для розіграшу серед авторів кращої реклами нашої газети. Найвдаліший слоган буде опубліковано в «Голосі України» разом з представленням автора. А ще ми приймемо його до «Клубу голосоукраїнців». Які привілеї? Переможець буде гостем «Голосу» на редакційних святах. Переконані, не пожалкуєте!

Отож телефонуйте на радіо, розкажете про «Голос»! Телефон у студії 228-50-19.

А кращі гасла, що вже пролунали в ефірі, а також надіслані вами до газети, читайте на 13-й стор.

Передплачуйте і вигравайте!

Продовжуємо друкувати пропозиції для розіграшу серед передплатників нашої газети:

26. ВАТ «Лебединська швейна фабрика» (голова правління — Віктор Парафійник) — сорочки чоловічі.

27. Чернівецька торговельно-виробнича фірма «Мальва» (генеральний директор — Ніна Кулінська) — набір панчішно-шкарпеткових виробів.

28. Акціонерне товариство «Розма» (голова правління —Володимир Красовський) — чоботи гумові.

29. Акціонерне товариство «Кварц» (голова правління — Дмитро Кадельник) — свічки запалювання.

30. Каховський завод електрозварювального устаткування (директор — Ярослав Микитів) — побутові електроприлади.

Передплачуйте і вигравайте!

P. S. За соцопитуванням, майже половина українців зараховують себе до середнього класу

Парламентська хроніка

Риболовецький флот сидить «на мілині»

Вечірнє засідання 27 листопада

Народні депутати розглянули урядовий законопроект про акціонерні товариства. Як зазначив голова Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку Олег Мозговий, документ чітко визначає порядок створення, правовий статус та обов'язки акціонерних товариств. Законопроектом передбачено заміну поняття статутний фонд на статутний капітал, який становитиме не менш як 1250 мінімальних зарплат — для відкритих та 100 мінімальних зарплат — для закритих акціонерних товариств. За словами Олега Мозгового, документ містить також низку положень, що захищатимуть права акціонерів, які володіють невеликим пакетом акцій. Зокрема, передбачено «кумулятивне» голосування, визначено порядок купівлі контрольного пакета акцій АТ і обов'язковий викуп акціонерами розміщених ними цінних паперів. Контрольним є пакет із 60 відсотків акцій.

А законопроект про акціонерні товариства, підготовлений народними обранцями, зменшує втручання та вплив державних органів у роботу АТ та скасовує реєстрацію випуску акцій у Державній комісії з цінних паперів та фондового ринку.

Парламентарії не залишили поза увагою і Національну програму будівництва суден рибопромислового флоту України на 2001—2010 роки. Голова державного департаменту рибного господарства Міністерства аграрної політики Микола Шведенко навів сумну статистику: за 10 років списано 133 судна, і сьогодні у галузі їх не більш як п'ятнадцять, а імпорт риби, рибних консервів зріс утричі. Якщо рибопромисловий флот не поповнюватиметься і не ремонтуватиметься, то до 2010 року всі судна може бути списано. Водночас Микола Шведенко нагадав, що Україна в змозі щорічно виловлювати щонайменше 800 тисяч тонн риби та морепродуктів, але за умов нормального технічного стану риболовецьких суден.

Саме тому програма передбачає поповнити рибопромисловий флот 10 великими, 24 середніми та 150 малими суднами. Але для цього потрібно 4854 млн. гривень.

Народні депутати також обговорили законопроект про внесення змін до закону про страхування, який скасовує обов'язкове страхування для народних депутатів, військовослужбовців, працівників внутрішніх справ та прокуратури. Це, на думку заступника державного секретаря Міністерства фінансів Віталія Лісовенка, забезпечить 100-відсоткову компенсацію постраждалим, зменшить заборгованість у їх виплаті.

Крім того, парламент обговорив законопроекти про продовольчі банки та внесення змін до закону про господарські товариства.

Юлія ШЕЙКО.

Головний фінансовий закон — під дзвін бокалів

Ранкове і денне засідання 28 листопада

(Початок на 1-й стор.).

У зв'язку з цим із фракції СДПУ(о) вийшли Валерій Бабич і Сергій Поляков. Із фракції партії "Демократичний союз" — Сергій Буряк і Олександр Задорожний. Із депутатської групи «Трудова Україна» — Анатолій Білик, Тетяна Задорожна, Анатолій Новик, Віктор Омелич, Сергій Пересунько та Іван Салій.

Сесія приступила до розгляду проекту закону "Про Державний бюджет на 2002 рік", підготовленого Кабміном до другого читання.

Основною умовою прийняття проекту Держбюджету 2002 року у другому читанні, наголосив доповідач, Міністр фінансів Ігор Мітюков, — це затвердити його основні параметри: доходи, видатки, дефіцит, обсяг дотацій і субвенцій місцевим бюджетам. Саме на цих засадах уряд і здійснював його доопрацювання. Цілком або частково враховано 39 пропозицій народних депутатів та Комітету ВР з питань бюджету. Через брак ресурсів 27 — не враховано.

«Уряд категорично не погоджується з пропозицією Верховної Ради, — сказав Міністр фінансів, — щодо додаткового залучення внутрішніх запозичень на суму 3,3 млрд. грн.». Адже він переконаний, що така грошова емісія зумовить інфляцію та недопустимий дефіцит бюджету.

Під час доопрацювання урядом також зменшено видатки на 1 млрд.300 млн. грн. Проте, зауважив міністр, скорочення видатків не стосується, наприклад, збільшення заробітної плати освітянам та інших важливих соціальних напрямів. Вони забезпечені реальними бюджетними ресурсами.

Голова Комітету ВР з питань бюджету Олександр Турчинов висловив іншу принципову точку зору, яка стосується доходної частини бюджету у напрямі її значного збільшення. А звідси й бюджетні витрати та розподіл бюджетних коштів.

«Уряд не подав обгрунтованих пояснень щодо відхилення тих пропозицій, які ним не враховані», — вважає Олександр Турчинов. Як приклад, співдоповідач назвав відмову Кабміну включити до бюджету 5,8 млрд. грн. від приватизації підприємств. Розмір цієї суми уряд назвав сам, зауважив Олександр Турчинов, а невідображення її у бюджеті є не що інше, як створення прихованого профіциту у державній казні. Кабмін також не підтримав пропозицію скоротити бюджетні витрати на 758 млн. грн., що витрачатимуться на утримання, зокрема, податкової адміністрації та інших державних служб. Водночас не враховано видатки на вугільну галузь у сумі 1,7 млрд. грн., компенсацію трудових заощаджень громадян — на 600 млн. грн., значні кошти на освіту, охорону здоров'я, соціальні пільги тощо.

«Комітет вважає незадовільним стан підготовки проекту закону про Держбюджет 2002 року», — сказав Олександр Турчинов. Співдоповідач закликав народних депутатів у четвер під час голосування прийняти постанову, яка визначає першу статтю бюджету по доходах. Якщо зал з цим не погодиться, комітет пропонуватиме направити бюджетний законопроект на повторне друге читання.

Отже, схоже, що четвер стане вирішальним. Однак не звикати й до того, як це вже траплялося, що народні депутати Держбюджет приймуть під дзвін бокалів у новорічну ніч.

Анатолій КАРАСЬ.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Пенсійний вік чи погляди?

Президент попросив згоди парламенту на звільнення з посади голови Державного комітету інформаційної політики, телебачення і радіомовлення Івана Драча. Незабаром це кадрове питання розглядатиме парламентський Комітет з питань свободи слова та інформації. Але вже тепер його члени по-різному сприймають президентську пропозицію.

Голова комітету Олександр Зінченко не приховує, що в цілому негативно оцінює роботу Держкомінформу, який так і не спромігся розробити сучасну концепцію розвитку інформаційного простору. А Іван Драч особисто для пана Зінченка — це "хороший поет і політик, який чимало зробив для становлення незалежної України».

Інший член комітету, Віталій Шевченко (фракція УНР), не згоден з такою характеристикою. Він вважає, що пенсійний вік Драча і начебто його згода піти з цієї посади — всього-на-всього гарний привід для того, щоб інформаційним простором керувала людина, «лояльніша напередодні виборів». Цілком однозначна позиція Івана Федоровича в багатьох ситуаціях, зокрема, довкола радіостанції «Континент» чи державної мови у ЗМІ, не могла «бути до душі Леоніду Даниловичу».

Напередодні виборів справді зростає важливість посади голови Держкомінформу. Мабуть, саме тому певні політичні сили ладні «за ціною не постояти».

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Переговори про компенсації родинам загиблих

Українська делегація в Тель-Авіві проводить консультації з урядом Ізраїлю про врегулювання питань, які виникли внаслідок загибелі 4 жовтня російського літака Ту-154 з ізраїльськими громадянами на борту. Зокрема, з проблем виплат компенсацій родинам загиблих. Про це повідомив глава департаменту політики і безпеки МЗС України Ігор Долгов. Делегацію України очолює заступник голови комісії з розслідування причин і обставин катастрофи держсекретар МЗС з питань європейської інтеграції Олександр Чалий.

Нагадаю, що офіційно ізраїльська сторона поки що не висунула жодного позову до України. Ще до візиту нашої делегації в Ізраїль Прем'єр-міністр Анатолій Кінах заявив, що Київ виконає всі свої «моральні й матеріальні зобов'язання» перед загиблими внаслідок катастрофи літака Ту-154 та їхніми родинами згідно з вимогами міжнародного права та відповідного законодавства.

Яна СТАДІЛЬНА.

Репліка

З хворої голови...

Члени робочої групи з розробки проекту нового Цивільного кодексу України через газету «Юридичний вісник України» за 17—23 листопада 2001 року звернулися до керівництва Верховної Ради України та народних депутатів України з відкритим листом, в якому, по суті, піддають нищівній критиці роботу тимчасової спеціальної комісії з підготовки проектів Цивільного та Господарського кодексів України (голова комісії — В. Медведчук).

За словами авторів листа, «користуючись наданими їй можливостями та керуючись лише інтуїцією, а не результатами кропіткої дослідницької роботи, З. Ромовська, з одного, та представники регресивних сил, з другого боку, досягли згоди, суть якої полягає у руйнуванні проекту Цивільного кодексу України та сприянні прийняттю Господарського кодексу... Так, згадані представники підтримали пропозицію З. Ромовської про виключення з проекту ЦК шостої Книги «Сімейне право» та прийняття окремого Сімейного кодексу, запропонованого одноосібно З. Ромовською... Під загрозою опинилося і прийняття Книги восьмої проекту «Міжнародне приватне право».

(Закінчення на 6-й стор.).

Вшанування

Кращим — визнання і премії

Письменник Олександр Сизоненко, поет Євген Нефьодов та композитор Олександр Бурміцький стали цьогорічними лауреатами літературно-мистецької премії імені Івана Нечуя-Левицького. Заснована у 1992 році Українським фондом культури та культурно-просвітницьким центром «Український дім», раз на два роки премія вручається за високохудожнє втілення українського національного характеру в літературних та мистецьких творах.

Під час вручення нагород голова Українського фонду культури, поет, народний депутат Борис Олійник зазначив, що, незважаючи на різний вік, лауреати роблять все для розвитку та популяризації української культури. Особливо тепло присутні вітали ветерана війни, живого класика нашої літератури Олександра Олександровича Сизоненка, який цього року відзначає і 50-річчя з дня виходу збірки «Рідні вогні».

Богдан ДОВНИЧ.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

На знімку (зліва направо): Борис Олійник, Євген Нефьодов, Олександр Бурміцький та Олександр Сизоненко.

Слідча комісія сподівається на зустріч з Президентом. Через посередника

Наша тривога

Позавчора відбулося чергове засідання тимчасової слідчої комісії ВР із розслідувань обставин зникнення Георгія Гонгадзе, вбивств та нападів на народних депутатів.

Депутати-слідчі звернулися з відкритим листом до Президента України Леоніда Кучми, бо попередні звернення залишено без уваги. У листі зазначається:

«Виконуючи доручення Верховної Ради України, тимчасова слідча комісія вважає за необхідне зустрітися з Вами заради з'ясування питань, віднесених до її компетенції. Члени комісії виходять з того, що прискорення розслідування резонансних кримінальних справ, встановлення замовників та виконавців, а також інших обставин, які дали можливість виникнути самій ідеї вчинення вбивств відомих політиків, журналістів, громадських діячів, сприятиме підвищенню іміджу України на міжнародній арені, справді засвідчуватиме необоротність демократичних перетворень у нашій державі.

Саме тому втретє звертаємося до Вас, Леоніде Даниловичу, з проханням дати згоду на проведення зустрічі з тимчасовою слідчою комісією Верховної Ради України у зручний для Вас час».

Мабуть, не сподіваючись на позитивну відповідь, члени комісії прийняли рішення також звернутися до Ради Європи з проханням створити міжнародну комісію для розслідування справи Гонгадзе.

Медичний експерт Валерій Івасюк запропонував, щоб міжнародна комісія провела насамперед повторну експертизу ДНК «таращанського тіла». А також експертизу зразків, переданих йому колегою Георгія —Оленою Притулою. Як «ГУ» вже повідомляв, головний редактор "Української правди» на одному із засідань комісії зізналася, що частина останків трупа, які вона одержала від експерта Воротинцева, зберігається у когось з її друзів.

На наступне засідання комісії, яке має відбутися завтра, 30 листопада, запрошено обізнаного Міністра транспорту, лідера НДП Валерія Пустовойтенка і начальника управління Держохорони Валерія Строгія.

Рада Європи має допомогти і в розслідуванні справи про побиття народного депутата Олександра Єльяшкевича. Адже Генпрокуратура призупинила свої компетентні дії з з'ясування цих обставин «у зв'язку з неможливістю знайти злочинця». До речі, правоохоронні органи, перш ніж дійти цього глибокого фахового висновку, розглядали лише одну версію про хуліганство.

Дивне благополуччя панує на просторах нашої держави. Якщо жорстоко вбивають журналіста, то випадково плутають жертву з іншим об'єктом бейсбольної битки. Якщо б'ють опозиційного депутата, то це пояснюється всього-на-всього «безневинними» намірами вуличних хуліганів. А якщо взагалі затуляють рота клятим цензури — це заради поліпшення ситуації зі свободою слова. Куди вже далі поліпшувати?

Людмила КОХАНЕЦЬ.

Дивне благополуччя панує на просторах нашої держави

Наука закликає: дивись у корінь

Актуально

Схоже, на селі забули народну мудрість, яка застерігає: «Що посієш, те й пожнеш». Інститут буряківництва Української академії аграрних наук поширив інформацію про те, що в окремих господарствах Сумської, Чернівецької, Вінницької областей гнилями уражено до 50 відсотків коренеплодів. Причому хворіли, переважно, сорти та гібриди зарубіжної селекції.

У численних буклетах, які рекламують насіння іноземного походження, розповідається про високу його схожість, енергію проростання. Гарантуються дружні сходи. За високого рівня агротехнології гібриди дадуть збільшення урожаю на 100—150 центнерів з гектара. А якщо збирати корінці зарубіжними комбайнами — ще більше. Ціна на диво-насіння досить-таки прийнятна. Якщо в країнах Західної Європи вона за посівну одиницю (100 тисяч насінин) коливається від 200 до 280 американських доларів, то в нас можна придбати і по 80. Демпінгуючи, зарубіжні компанії піклуються про свою присутність на українському ринку. Справді, результати, описані в буклетах, не рідкість. Особливо в країнах, які пропагують гібриди. Питання в тому, що в рекламі забувають сказати, про непристосованість коренеподів до наших грунтово-кліматичних умов. Для незагартованого «іноземця» посушливе літо чи весняні приморозки протипоказані. Різкі перепади денних і нічних температур також не рекомендовані. Цукристі, опинившись у незвичних для себе умовах, хворіють на кореневі гнилі. Особливо процес гниття посилюється в буртах. До слова сказати, на Заході коренеплоди і не буртують — з поля їх поставляють на завод в міру перероблиння. Ще одна хвороба, яку не переносить закордонний буряк, — низький рівень землеробства, внаслідок чого вітчизняні господарники, які ризикнули сіяти «іноземця», не мають змоги дотримуватися рекомендацій з його вирощування. А без належного догляду, наприклад, без застосування агротехнологічних прийомів обробітку грунту, про щедрі врожаї годі й мріяти.

В Українській академії аграрних наук вважають, що закордонне насіння є сенс використовувати лише бурякосіючим господарствам з дуже високою культурою землеробства. Де є відповідна техніка й фахівці високої кваліфікації. А сільгосппідприємства, в яких збирають по 150—200 центнерів коренів з гектара, посіявши іноземні гібриди, ризикують не лише не отримати очікуваних прибутків, а й прогоріти. І рекомендують гібриди вітчизняної селекції останнього покоління. За продуктивністю вони не поступаються зарубіжним, а за пристосованістю до погодно-кліматичних умов, стійкістю до погодних аномалій значно перевершують їх. В УААН переконані, що Україна може повністю забезпечити себе насіннєвим матеріалом гібридів вітчизняної селекції, з урожайністю 550—750 центнерів з гектара. Хоча 10—15 відсотків ринку можна віддати іноземцям. На те він і ринок, щоб була конкуренція.

Галина КВІТКА.

На знімку: помічник директора Інституту цукрових буряків УААН Анатолій Корнієнко (ліворуч) переконує відвідувачів виставки «Київська осінь-2001», що вітчизняне насіння — запорука щедрого врожаю.

Фото автора.

Новорічні дарунки від НКМЗ

Турбота

Матеріальну допомогу в розмірі 50 гривень і святковий продуктовий набір отримає кожен пенсіонер Ново-краматорського машинобудівного заводу та кожна робітниця підприємства, яка перебуває у відпустці у зв'язку з вагітністю, пологами та по догляду за дитиною до шести років. Таке рішення прийнято правлінням акціонерного товариства і профспілковим комітетом заводу.

Новорічні подарунки буде вручено під час традиційних днів відкритих дверей, які пройдуть на підприємстві з 24 по 29 грудня. А тяжко хворих ветеранів та мам із маленькими дітьми представники заводу відвідають удома.

До речі, така ініціатива може бути запозичена майбутніми кандидами в народні депутати. Краще фінансово підтримати тих, хто цього потребує, аніж безцільно кидати шалені гроші на вітер.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

Вітчизняний стиль

«Севастополец» вийде в море

На риболовецькому сейнері-траулері «Севастополец», збудованому на Миколаївському суднобудівному заводі «Лиман», піднято Державний прапор України.

Як повідомив Юрій Єфремов, генеральний директор Державної риболовецької компанії «Fish and Company», якій належить «Севастополец», судно будували три роки. Максимальне разове завантаження траулера, котрий здатний автономно перебувати в морі майже 10 діб, — 60 тонн риби. Його вартість близько мільйона доларів.

Після дооснащення сітями сейнер вирушить до Севастополя, **повідомляє «Інтерфакс-Україна».**

Служба 02

«Що більше про нас знають, то менше підозрюють»

Під таким гаслом звітувала про свою роботу напередодні Дня міліції Національна академія внутрішніх справ України.

Історія цього навчального закладу бере початок зі створення 1921 року в Харкові Курсів червоних комісарів. До Києва школу було переведено через чотири роки. А її розвиток як вищого навчального закладу розпочався в шістдесятих зі створення Вищої школи МВС УРСР.

За незалежності Українській академії внутрішніх справ надано статусу головного наукового та навчально-методичного центру в системі відомчих вищих навчальних закладів. Сьогодні Національна академія функціонує як навчально-науковий практичний комплекс. За вісімдесятирічний термін існування тут здобули освіту понад 40 тисяч осіб. Нині курсанти отримують знання та практичні навики на п'яти факультетах академії і в Прикарпатській філії. А 1999 року на базі НАВСУ відкрито ще й Юридичний ліцей, в якому мають змогу навчатися діти, чиї батьки загинули або стали інвалідами під час виконання службових обов'язків, а також діти-сироти. До речі, ні на цей заклад, ні на створення полігону та зведення нового гуртожитку для курсантів академії не залучено жодної копійки з Державного бюджету.

Проте ректорат і вчена рада НАВСУ не зупиняються на досягнутому — у грудні цього року на розгляд Міністерства внутрішніх справ України буде подано проект Програми розвитку академії на 2002 — 2005 роки.

Надія ГОРБАТЮК.

Охорона для судів

До складу підрозділів судової міліції країни ввійде майже 10 тисяч співробітників, **повідомляє «Інтерфакс-Україна».**

Постановою Кабінету Міністрів установлено граничну кількість працівників спецпідрозділів міліції для убезпечення працівників суду, правоохоронних органів, осіб, які беруть участь у кримінальному судочинстві, членів їхніх сімей і близьких родичів. А також для охорони приміщень судів та установ судових експертиз.

У статусі безробітного дожили до... пенсії

За прогнозами Луганського обласного центру зайнятості, наступного року в області буде 139,2 тисячі незайнятих громадян — приблизно стільки само, як і нинішнього. Самостійно роботу зможуть знайти 1,3 тисячі осіб, а проблема працевлаштування ще двох тисяч луганчан розв'яжеться сама собою — ці люди просто достроково вийдуть на пенсію. Завдяки перепису населення, що розпочинається в Україні, тимчасову роботу отримали 344 особи, які перебувають на обліку в центрах зайнятості. Вони пройшли спеціальну підготовку і вже почали виконувати нові обов'язки.

Алла АНТИПОВА.

Сто років вам, маестро!

Далекого 1958 року після чемпіонату світу, який відбувався у Швеції і завершився тріумфом збірної Бразилії, було оприлюднено символічну збірну планети. Як ви розумієте, по «блату» до того списку не потрапляли. Мало того, до нього не ввійшло відкриття турніру — 18-річний Едсон Арантес до Насіменте (Пеле). А от для зірки планетарного рівня з України, напівоборонця збірної СРСР і київського «Динамо» Юрія Войнова місце знайшлося. Це був справедливий вияв шани великому таланту.

Юрієм Миколайовичем і його славними колегами по збірній країни, яка 1960 року виграла перший в історії Кубок Європи, пишалися мільйони вболівальників.

Спортивна доля завжди була прихильна до цієї красивої, чуйної, інтелігентної людини. 1961 року яскраве сузір'я київських динамівців, таки уперше в історії, відібрало «золото» чемпіонату Союзу в Москві. Був серед тріумфаторів і блискучий Войнов.

І на тренерській роботі, і на різних посадах Юрій Миколайович завжди на видноті. Сьогодні йому виповнюється сімдесят. І дай йому, Боже, ще багато щасливих років. До численних побажань здоров'я, наснаги, добробуту приєднуються і журналісти «Голосу України»!

На знімку: Юрій Войнов.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

У номер

Чернівці

Підказкою для злочину була невинна комп'ютерна гра

Кілька тижнів чернівчан тримав у напрузі невідомий маніяк. Він діяв під покровом ночі: обирав когось із пішоходів, непомітно підкрадався і бив ножем у спину. Удару завдавав в одне й те саме місце — між легенями й нирками. За два тижні маніяк відправив до лікарень сімох осіб з глибокими ножовими пораненнями. На щастя, всі його жертви залишилися живими.

Нелюда затримали випадково. Помітили підозрілого молодика, який чогось остерігався. Під час обшуку в його кишені знайшли ножа з засохлою кров'ю на лезі.

Убивця жив у заможній сім'ї. Мав власного персонального комп'ютера. Коли його затримали, зізнався, що підказкою для злочину була комп'ютерна гра.

Свого часу юнак з діагнозом шизофренія перебував на стаціонарному лікуванні в обласній психіатричній лікарні, *повідомляє наш власний кореспондент Василь БАБУХ.*

Донецьк

Викид горя

Раптовий викид вугілля і газу трапився на донецькій шахті імені Скочинського позавчора о 23 годині 38 хвилин на глибині 1245 метрів. Як повідомили кореспондентові «Голосу України» в центральному штабі воєнізованих гірничорятувальних частин України, на аварійній дільниці перебували 33 гірники, з них 27 вдалося вивести з шахти неушкодженими. На момент, коли інформація готувалася до друку, знайдено і піднято на поверхню тіла чотирьох загиблих робітників. Пошуки ще двох тривають. Для рятувально-пошукових робіт задіяно вісім відділень гірничорятувальних частин із Донецької області.

Найбільша в історії шахти імені Скочинського трагедія сталася в квітні 1998 року, коли внаслідок вибуху метану і вугільного пилу загинули 63 гірники. З початку 2001 року у вугільній галузі загинула 201 особа, *повідомляє наш власний кореспондент Ліна КУЩ.*

Рівне

Трагедія в Хорупані

Одразу три трупи знайшли правоохоронці в домівці Алли М. із села Хорупань Млинівського району, що на Рівненщині. З'ясувалося, що під час конфлікту між подружжям глава сім'ї Микола Ш., який, до речі, має вищу медичну освіту, задушив шнурком дружину Аллу. Коли двадцятирічний син Сергій нахилився над бездиханним тілом матері, вітчим вдарив його сокирою по голові. Така доля спіткала й одинадцятирічну доньку Орисю, яка зайшла в домівку, *повідомляє наш власний кореспондент Олександра ЮРКОВА.*

Фотофакт

За підсумками Міжнародного фестивалю «Зодчество-2001» відбулося урочисте нагородження лауреатів та відкриття виставки «Новобудови Києва». Срібний диплом за проект дома інвалідів отримав Всеволод Суворов.

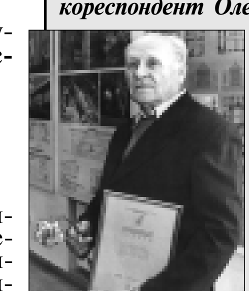
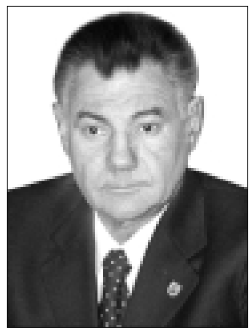

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Олександр ОМЕЛЬЧЕНКО: «Я бачу Київ найкращим містом Європи»

Недавно Київський міський голова зустрівся з журналістами. Він зробив огляд усього, що зроблено в столиці за 10 місяців господарського року, виклав своє бачення вирішення соціально-економічних, політичних проблем на найближчий час, заглянув у віддалену перспективу.

Живемо, працюємо, навчаємось

У столиці, сказав Олександр Омельченко, дорослі працюють, діти навчаються, люди похилого віку відпочивають. Тобто іде нормальне, розмірене життя. А все тому, що Київ упевнено, день за днем, нарощує виробництво, поповнює свою скарбницю добром, допомагає тим, хто в цьому має потребу. Набутки за 10 місяців нинішнього року підтверджують, що міська, районні ради, виконавча влада виважено підійшли до складання програми соціально-економічного розвитку української столиці, заклали реальні завдання, підкріплені фінансами.

За 10 місяців, повідомив міський голова, промисловці забезпечили, порівняно з минулорічним, базовим рівнем, 121 відсоток використання виробничого потенціалу. Приріст капітального будівництва становить 29 відсотків, виробництво товарів народного споживання — 22 відсотки. На 14 відсотків зріс товарооборот. Загальні капіталовкладення цього року сягнуть майже 3 мільярдів 500 мільйонів гривень. Такого показника не спостерігалося в Києві ніколи за всі повоєнні роки.

Цього року створено додатково 12 тисяч робочих місць. Ми впевнено йдемо, підкреслив Олександр Омельченко, до реалізації одного з найголовніших моментів нашої програми — до 2002 року ліквідувати ганебне, аморальне явище нашого життя: безробіття. Київ буде містом, де всі матимуть можливість працювати, творчо розкрити здібності і таланти. У столиці й сьогодні рівень безробіття лише 0,74 процента — такого показника немає в жодному місті світу.

Причому, роботою будуть забезпечені не тільки кияни, а й ті 120 тисяч чоловік, які їздять із районів області і навіть з інших регіонів. «Це все наші люди, — сказав голова міста, — і ми повинні про них піклуватися».

Нинішнього року місто повністю виконало освітянську програму. У школах навчається понад 360 тисяч дітей, а в вузах — 307 тисяч студентів. Вони забезпечені всім необхідним для здобуття глибоких знань.

Зазнали відчутного оновлення вулиці міста, площі, магістралі, транспортні розв'язки. Такого розмаху опоряджувальних робіт, які велися в столиці до святкування 10-ої річниці незалежності, місто ще ніколи не бачило.

Справилися ми і з програмою оздоровлення киян, насамперед дітей. Усім, хто обмежений фізично, має різні ступені інвалідності, дітям-сиротам, багатодітним сім'ям міська влада регулярно надавала доплати, дотації, інші форми допомоги. Програма «Турбота», яка три роки тому починалася з 3 мільйонів гривень, нині одержала 101 мільйон 400 тисяч гривень.

Ми впевнено йдемо, сказав Олександр Олександрович, до запланованого на цей рік будівництва одного мільйона квадратних метрів житлової площі. **Кожна четверта квартира, яка споруджується в Україні, — київська.**

Не можу оминути й такий важливий розділ міського господарювання, як інвестиційна діяльність. У цілому великі елітні об'єкти споруджувалися, як правило, за рахунок інвесторів. Маю на увазі, сказав міський голова, майдан Незалежності, комплекс Бессарабки, площу Толстого, Червоноармійську вулицю та інші відомі киянам об'єкти. До речі, 700 тисяч квадратних метрів житла з побудованого мільйона теж споруджуються на залучені кошти.

Бюджет-2002 буде найкращим за всі роки

Ми розуміємо, підкреслив міський голова, що коли є хороші показники за останні роки, то маємо розвиватися.

Ось тому з оптимізмом узялися за складання бюджету міста на наступний рік. Ми вже його захистили у комітетах Верховної Ради, пройшли через перший етап затвердження у Київраді. Сподіваємося, незабаром матимемо повністю завершений головний фінансовий документ міста.

У ньому враховано комплексний план розбудови столиці, який спирається на проект генерального плану розвитку Києва до 2020 року.

Отже, проектом бюджету передбачається наступного року зростання середньої заробітної плати киянина до 612 гривень на місяць, а середнього пенсійного забезпечення — до 129 гривень.

У нас 360 тисяч пенсіонерів, 67 тисяч інвалідів війни, 344 тисячі дітей, обпалених Чорнобилем. Тож у бюджетну програму закладено принципове поліпшення соціальної забезпеченості всіх верств населення, які потребують нашої допомоги. Якщо одним словом, то ми у 3,5 раза збільшимо наступного року різного роду соціальні виплати, дотації, забезпечення передбачених пільг. Цінність людини, ставлення до неї нині, як ніколи раніше, виходить на перший план усієї діяльності міської влади. Ніхто з киян не скаже, що нинішнього року їм стало гірше жити. А наступного, за новим бюджетом, відчують себе краще.

Ось такий штрих. У новому бюджеті освітянська програма займе цілих 32 відсотки. Такого ще ніколи не було. Причому йдеться не тільки про зміцнення матеріальної бази (ми завершуємо повну комп'ютеризацію шкіл і вузів, розбудовуємо класи, аудиторії, оновлюємо лабораторії). Київ узагалі відмовляється від двозмінного навчання в школах) — мова, насамперед, про постійне підвищення заробітної плати, забезпечення нормальним житлом учителів. І медиків.

До речі, наступний рік проголосили роком здоров'я. Це не просто девіз. Це — велика робота міста із значного розширення всієї системи охорони здоров'я. Виділятимемо для цієї мети стільки коштів, щоб кожна людина могла одержати безплатну основну медичну допомогу. До того ж кваліфіковану, із застосуванням новітньої техніки, найновіших лабораторних методів дослідження.

125 мільйонів гривень передбачається вкласти наступного року в будівництво та реконструкцію об'єктів культурного призначення — театрів, культурно-мистецьких закладів.

Всього цього можна досягти, ясна річ, тільки при успішній роботі промислового сектора. Наступного року ми плануємо ріст виробництва на 6 відсотків. Не дивуйтеся цій цифрі, сказав міський голова. Ми кілька років стрімко нарощували промислове виробництво, щоб вийти на реалізацію можливого потенціалу. Тепер настав час якості і новітніх технологій, які повинні створити нам умови для високої конкурентоспроможності вітчизняної продукції, її успішної реалізації на світових ринках. А це, в свою чергу, забезпечить відповідну заробітну плату киян, поліпшить їхні життєві умови.

Міський голова на прес-конференції не раз і не два зупинявся на проблемі розроблення генерального плану розвитку Києва до 2020 року. На відміну від попередніх генпланів, сказав Олександр Омельченко, нинішній має в собі принципові коригування з огляду на те, що Київ став столицею великої європейської держави, її політичним, культурним, адміністративним, науковим, навчальним і навіть туристським центром. Стає наше місто і великим спортивним світовим центром, у нього є всі умови, щоб у 2016 році провести Олімпійські ігри.

Отже, проведено попередні роботи з розроблення цього стратегічного документа. Скоро відбудуться громадські слухання, широке обговорення його в найширшому середовищі киян. А десь на початку року він буде затверджений на сесійному засіданні Київради. На запитання кореспондента «Голосу України», яким бачить Київ у майбутньому міський голова, Олександр Омельченко відповів: «Я бачу наше рідне місто найкращим у Європі. Київ буде таким, щоб у ньому найкраще жилося людині».

Тільки в єдності наша сила

Не могли журналісти і міський голова обминути й проблему розбудови партії «Єдність», яку очолює Олександр Омельченко. На запитання, яким він бачить майбутнє своєї партії, Олександр Олександрович відповів: немає такого поняття, як моя партія. Є мій Київ, мої кияни. Там, де люди дружні, єдині, вони не ділять на «твоє» і «моє». Є тільки наше. Наші досягнення, наша злагода, наш добробут.

Стосовно партії, то в грудні відбудеться з'їзд «Єдності», де буде прийнято статут, програму, визначено шляхи участі партії в майбутніх парламентських і місцевих виборах.

Нині у всіх обласних центрах, інших містах створені осередки партії, іде подальше поповнення її лав.

Дехто закидає, сказав Олександр Омельченко, що до «Єдності», мовляв, вступають тому, що її очолює міський голова. А в областях, де тисячами йдуть люди до місцевих осередків? Скажу вам, що **демократичнішого вступу до партії більш нема в Україні. До неї залучаються люди, які не належать ні до мільйонерів, ні до мафіозних, кланових структур. Це ті, хто має високу моральність та відповідальність перед власним народом, почуття громадянського обов'язку за долю держави, народу. Хто ще може з елітних парламентських партій похвалитися такими людьми?**

І блокуємося ми тільки з тими партіями чи громадськими організаціями, які відповідають таким високим критеріям.

Бачу, сказав лідер партії, що швидке зростання авторитету «Єдності» позбавляє декого сну. І ось через Інтернет, окремі ЗМІ пішов так званий чорний піар. До таких випадків я звик. Під час обрання міського голови я й не таке бачив, як зараз повідомляється про мене.

Думаю, що це тільки початок використання новітніх технологій у передвиборному марафоні. Про інших не казатиму, а от щодо «Єдності», то знаю, що тут не буде місця брудним методам і технологіям. Чисте майбутнє треба творити чистими руками.

Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ.

Споруду Київського вокзалу відзначено срібною нагородою

На знімку: *загальний вигляд Київського пасажирського вокзалу.*

Фото Михайла ГОЛЯКА.

Будівлю нового Київського залізничного вокзалу «Південний» відзначено другою премією на Московському міжнародному архітектурному фестивалі «Зодчий-2001». Київські архітектори здобули дві срібні нагороди у провідній номінації фестивалю — «Соціальна місія архітектури». Одну — за вокзал, а другу — за будинок для інвалідів, нещодавно зведений на вулиці Жмеринській. Журі відзначило швидкість і якість будівництва вокзалу.

Новини

Інваліди отримають матеріальну допомогу

З нагоди Міжнародного дня інвалідів Київський міський голова Олександр Омельченко видав розпорядження про надання разової адресної матеріальної допомоги окремим категоріям малозахищених верств населення.

Допомогу в розмірі 50 грн. отримають інваліди першої групи (в тому числі інваліди Великої Вітчизняної війни і прирівняні до них особи, інваліди-«чорнобильці» та інваліди з дитинства); діти-інваліди до 16 років; особи, які доглядають за інвалідами I та II груп унаслідок психічного розладу.

Крім цього, через Головне управління соціального захисту населення буде придбано інвалідні візки, милиці тощо.

У розпорядженні визначено, що КМДА надаватиме фінансову підтримку 10 міським громадським організаціям інвалідів.

У рамках відзначення Міжнародного дня інвалідів у Національному цирку України для дітей з обмеженими фізичними можливостями відбудеться благодійна вистава.

Скільки нас в Україні?

На апаратній нараді в Київського міського голови начальник Головного управління статистики міської держадміністрації Юрій Близненко розповів про хід підготовки столиці України до Всеукраїнського перепису населення. Він, зокрема, повідомив, що всі матеріали перепису ретельно охоронятимуть. Крім того, управління не створюватиме електронної бази даних з інформацією про особу. До комп'ютера ввійдуть «лише зведені знеособлені дані».

Начальник Головного управління статистики пояснив, що повідомлення про терміни проведення перепису кожна родина отримає поштовою листівкою. Щоб не допустити фактів використання даної ситуації злочинцями для вільного проникнення у помешкання киян під виглядом обліковців, статистики співпрацюватимуть з представниками правоохоронних органів.

Добра добувши, кращого не шукай,

або Чому білоруси поважають свого президента

Точка зору

Про президентські вибори в Білорусі та особисту роль в них президента О. Лукашенка громадяни України отримували досить суперечливу інформацію.

Буржуазні газети, радіо й телебачення на всі застави твердили про дуже грубі порушення прав людини та демократії в Білорусі, авторитарний режим влади, про Лукашенка як про президента, який видає дикі розпорядження заради того, щоб утриматися при владі, і т. ін.

Але тверезий погляд на події в Білорусі каже про інше. Суспільство, що стабільно розвивається, народ, упевнений у завтрашньому дні, рівень життя, який постійно підвищується, зростання авторитету республіки, її лідера у народів та керівництва сусідніх держав, прогресуючий державний і приватний сектори економіки. Та й свобода дій опозиції аж ніяк не в'яжеться з диктаторським режимом, що придушує права й свободи своїх громадян.

Тому, перебуваючи в Білорусі під час виборів як міжнародний спостерігач від Верховної Ради України, я звернув увагу, насамперед, на рівень життя, дотримання демократії, законності й прав людини в країні.

Впали в очі чистота й порядок, охайність, впорядкованість будинків, доріг, тротуарів, відсутність вуличної торгівлі.

Викликала подив практично цілковита відсутність міліції на вулицях, не кажучи вже про війська. Тільки пізно ввечері (після 22 години) зустрів наряди міліції. Упевнений, це було пов'язано лише з охороною громадського порядку. Залякування населення, тиску на нього просто немає. Мало того, приємно було бачити тактовне й скромне поводження тутешніх міліціонерів з простими людьми.

У військовому містечку бригади спеціального призначення МВС «Рись» — опозиційна преса охрестила їх «ескадроном смерті», який нібито чинить розправи над опозицією і теж винен у зникненні її лідерів, — жодних порушень на виборах я не побачив. Упевнений, що й інші обвинувачення на їхню адресу теж безпідставні.

Не було також порушень на дільницях, розташованих у гуртожитках радіотехнічної та політехнічної академії. Якщо, звичайно, не рахувати спробу власника приватного кафе, розташованого в гуртожитку, «повісити локшину на вуха» міжнародним спостерігачам про погрози з боку деканатів виселити студентів, якщо вони не проголосують достроково. Обеззброїли його докази мого опитування студентів про їхнє бажання побачити батьків і допомогти їм викопати картоплю. Нагадаю, що студенти політехнічної академії разом зі студентами Мінського університету раніше брали найактивнішу участь в акціях протесту проти Лукашенка.

Вищим проявом демократії, безпеки й свободи на виборах, виховання громадянськості та патріотизму, на мій погляд, було те, що на всіх виборчих дільницях, які я відвідав, люди йшли голосувати сім'ями разом з маленькими дітьми у радісній, святковій, дуже доброзичливій обстановці. І часто-густо саме діти з усмішками на обличчях, сидячи на руках у дорослих, опускали бюлетені в урну для голосування. Неважко здогадатися, за кого вони голосували.

Свою думку, що вибори в Білорусі пройшли дуже демократично й організовано, з повним дотриманням прав людини і практично без порушень законодавства, я офіційно висловив на головній прес-конференції міжнародних спостерігачів, організованій центрвиборчкомом у ніч з 9 на 10 вересня. І в офіційній заяві з трибуни Верховної Ради України 14 вересня 2001 р.

Хочу звернути особливу увагу на те, що прес-конференція міжнародних спостерігачів по «гарячих слідах» тривала всього 45 хвилин, з яких не більше 30 було присвячено виборам. Вибори відбулися так добре, що навіть опозиційній до Лукашенка пресі нічого було запитувати. Перемога Лукашенка була чесною, впевненою й безперечною.

І все-таки чому народ Білорусі так активно (у виборах взяли участь 83,9%), і одностайно (з трьох кандидатур за Лукашенка — 75,6%) на очах у всього світу (сотні міжнародних спостерігачів і журналістів) проголосував за свого президента?

Не розповідатиму про величезні заслуги О. Лукашенка перед слов'янськими народами у зміцненні їхнього союзу та інші всім відомі його заслуги. Хочу сказати про зрозуміле всім. Сказати так, аби кожен збагнув, що зробив О. Лукашенко для свого народу. Народу, ще донедавна такого самого бідного, як і Україна.

Так ось, народ Білорусі проголосував за О. Лукашенка тому, що, як кажуть у нас: добра добувши, кращого не шукай. Для підтвердження наведу деякі дані, отримані мною не в білоруської влади, а в Посольстві України в Білорусі. І додам те, що сам бачив.

Комплексний показник рівня добробуту народу — співвідношення прожиткового мінімуму і середнього рівня зарплати. Звертаю увагу, що прожитковий мінімум — це мінімальна зарплата. Це вартість тих товарів і послуг, які необхідні людині для задоволення мінімальних потреб.

В Україні прожитковий мінімум — 311 грн., або 58 доларів. У Білорусі — 36 доларів. Що це означає? Це означає, що приблизно за одні й ті самі товари, послуги, житлово-комунальне обслуговування тощо в Україні платять на 22 долари (116,6 гривні) більше, ніж у Білорусі.

Середня зарплата в Білорусі забезпечує майже три прожиткових мінімуми, в Україні — ні. А з урахуванням затримок з виплатою зарплати, яких у Білорусі просто немає, — ще менше. Ось і виходить, що білорус може утримувати себе і свою сім'ю, а українець — ні, що рівень життя в Білорусі в 3—5 разів вищий, ніж в Україні.

Під час особистих зустрічей на виборчих дільницях, наприклад, один підполковник сказав, що його зарплата — 120—130 доларів (близько 4 прожиткових мінімумів). А в колгоспі «Свислоч» Мінської області зарплата механізатора близько 350 доларів (майже 10 прожиткових мінімумів), а рільника — близько 150 доларів (понад 4 прожиткових мінімуми) плюс 500 кг зерна за собівартістю за урожайності 30 центнерів з гектара, надоїв по 3,5 тис. літрів молока на корову. І це найзвичайнісінький рядовий білоруський колгосп.

Житлово-комунальні послуги Білорусі оплачуються не більш як 20 відсотків їх вартості.

Щодо автомобілів, то, як розповів міліціонер, який чергував на дільниці в колгоспі, на 10 млн. осіб населення Білорусі зареєстровано близько 2 млн. особистих легкових автомобілів, тобто кожен п'ятий, з урахуванням дітей, має автомобіль, і за тисячу доларів можна купити іномарку в дуже доброму стані.

Під час відвідування центрального гастроному в Мінську я звернув увагу на ціни товарів білоруського виробництва: **молоко (3,5-відсоткове) — 0,2 долара, або 1,06 грн.; кефір (2,5-відсотковий, 1 літр) —0,12 долара, або 0,64 грн.; горілка (0,48 літра, люкс) — 3,12 долара, або 16,5 грн.; ковбаса варена (1 кг, вищий сорт) — 1,9 долара, або 10,1 грн.; сосиски любительські за 1 кг — 2,6 долара, або 13,8 грн.; сир «Російський» — 2,8 долара, або 14,8 грн.; сир «Буковинський» — 2,7 долара, або 14,3 грн.; «Советское шампанское» (0,75 л, брют)— 2,7 долара, або 14,3 грн.** Порівняйте ці ціни з нашими і згадайте, що в Україні реальна зарплата набагато нижча. І все це в умовах жорсткої економічної політичної блокади з боку країн Заходу.

Ще один факт, який просто не можна не згадати. Він шокує українських бізнесменів, бандитів, міліцію і прокуратуру, А, отже, і всю нашу владу: в Білорусі немає убивств на замовлення, крупні бізнесмени ходять вулицями без охорони, завезені росіянами дорогі броньовані автомобілі так і не затребувані. Чому? Тому що з приходом О. Лукашенка в країні було наведено порядок. В державних органах влади, в т. ч. міліції, прокуратурі, відсутня корупція. Немає залежності від бандитів. А отже, бандит завжди буде покараний за злочин. Ви, читачу, добре розумієте, що в Україні все не так.

Ще В. Ленін казав, що у народної держави три головних смертельних вороги: хабар, спекуляція, бюрократія. Лукашенко з ними бореться. А хто в нас?

Тому можу тільки позаздрити братам-білорусам, що в них є О. Лукашенко і шкодувати, в нас такого лідера немає.

А приклад білоруських братів — поруч.

Володимир МОЙСЕЄНКО,
народний депутат України,
член ради КПРС.

У номер

■ Львів

Проти насильства

Виставкою дитячих малюнків учнів семи художніх шкіл «За світ без насильства» розпочалися у Львові заходи в рамках міжнародної акції «16 днів проти насильства».

Менеджер проекту «Громадські ініціативи в запобіганні домашнього насильства і торгівлі» центру «Жіночі перспективи» Надія Костіна зазначила, що в Україні немає статистики про жертви насильства в сім'ї. Тому в рамках акції центр планує провести експеримент. Зокрема, заповнюватимуть спеціальні формуляри, аби з'ясувати, який вид насильства присутній в кожному конкретному випадку. В цих картках також міститься список прав для жертв і можливих покарань для кривдника, а також перелік благодійних організацій, які можуть надати медичну, психологічну і юридичну допомогу жертвам домашнього насильства, *повідомляє «Інтерфакс-Україна»*.

В рамках акції відбудуться тренінги, курсанти Інституту внутрішніх справ проведуть лекції в школах.

■ Бердянськ—Турійськ

До лікарні з-за весільного столу

В інфекційному відділенні Бердянської міської лікарні Запорізької області залишаються 30 дітей із діагнозом гепатит «А». Шістьох дітлахів виписали напередодні, бо діагноз не підтвердився. Стан хворих медики оцінюють як задовільний. Дітей почали привозити до лікарні з підозрою на гепатит «А» у п'ятницю. Причини захворювання з'ясовують. На місці працюють фахівці управління охорони здоров'я, обласної санепідемстанції, представники МінНС.

А до інфекційного відділення Турійської центральної райлікарні у Волинській області з гострим харчовим отруєнням госпіталізовано 28 осіб, серед них троє дітей. Як *повідомили в МінНС*, усі хворі отруїлися неякісними продуктами на весіллі.

■ Севастополь

Мимовільне моржування

Кілька севастопольців упало в крижану воду, борючися за місця в морських трамвайчиках-катерах, які здійснюють вантажопасажирські перевезення через Севастопольську бухту.

Нині ж портфлот настільки зістарівся, що з колишніх кількох поромів і понад десятка катерів залишилося втричі менше. Застарілі плавзасоби вимагають ремонту і вже не в змозі забезпечити нормальний потік пасажирів на найнапруженішій лінії Графська пристань — «Голландія» — Інкерман. У години пік судна настільки перевантажені, що люди часто падають за борт, і їх з ризиком для життя доводиться виловлювати з крижаної купелі. Старенькі катери можуть у будь-який час перевернутися, або потрапити в аварію під час штормової погоди. Ця проблема вимагає негайного розв'язання, адже щодня севастопольцям доводиться ризикувати життям. А міське керівництво не гарантує покращання ситуації і нинішньої зими, *повідомляє наш власний кореспондент Віктор ХОМЕНКО.*

■ Київ

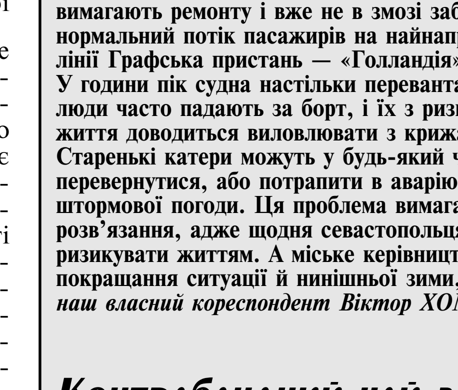
Контрабандний чай з Польщі

У Києві працівники відділу держслужби з боротьби з економічними злочинами Дніпровського райвідділу міліції затримали вантажівку з контрабандним чаєм польського виробництва.

Як *повідомляє «Інтерфакс-Україна»*, водій не зміг надати митні документи на товар і сертифікати якості. Загалом вилучено продукції більш як на 143 тисячі гривень.

■ Фотофакт

Нове підприємство з переробки побутових відходів, яке планують побудувати в Києві, зможе утилізувати до 400 тисяч тонн сміття на рік. Потужність сміттєспалювального заводу «Енергія», який діє нині —150—160 тисяч тонн, що вочевидь недостатньо для столиці.

На знімку: *біля печі для спалювання сміття на заводі «Енергія».*

Фото Сергія КУЗНЕЦОВА (Укрінформ).

Вибори підганяють законодавців

У комітетах ВР

Комітет Верховної Ради з питань державного будівництва та місцевого самоврядування рекомендуватиме народним депутатам внести зміни до чинного закону про вибори народних депутатів Верховної Ради АРК. Зокрема, пропонується зменшити тривалість виборчого процесу із 120 днів до 90, тобто встановити ті само терміни, що й на виборах до ВР України. «Зменшивши тривалість виборчого процесу, ми матимемо час для підготовки нового законопроекту, — зазначив голова профільного комітету Юлій Іоффе, — оскільки Президент заперечує проти змішаної системи на виборах у Криму».

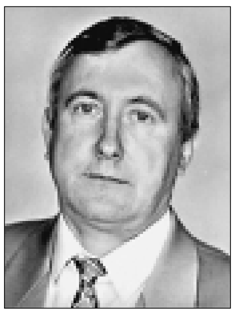
Комітет також розглянув пропозиції народних депутатів та членів ЦВК щодо внесення змін в уже прийнятий Закон про вибори до Верховної Ради України. Йдеться про відновлення збору підписних листів, встановлення грошової застави у розмірі 8 відсотків від загальної суми сукупних доходів претендентів у кандидати в народні депутати тощо. «Усі ці пропозиції мають більше технічний, уточнюючий, а не принциповий характер», — зауважили члени комітету та поставили під сумнів доцільність таких змін напередодні виборчого процесу. Однак на розгляд Верховної Ради виносимуться всі законопроекти.

Юлія ШЕЙКО.

«Голос України», 29 листопада 2001 року. №№ 225—226 (2725—2726)

Грати втемну

вкотре пропонує депутатам уряд, обстоюючи інтереси наближених фірм

Древні називали наполегливість — чеснотою мудреців, а впертість — мудрістю дурнів. Упертість, з якою Кабінет Міністрів намагається проштовхнути через парламент підозрілий законопроект, спрямований проти спільних підприємств, заслуговує на увагу. Законопроект «Про внесення змін до деяких законів України з метою усунення випадків ухиляння окремих підприємств, створених за участі іноземних інвесторів, від сплати податків, зборів (обов'язкових платежів)» зареєстровано у Верховній Раді ще на початку листопада. І тепер роблять уперті спроби внести його до порядку денного. Навіть побіжний аналіз проекту показує його юридичну безграмотність та антиконституційність. Очевидно, розробники так поспішали розчистити ринки для наближених підприємств, що не встигли зазирнути не тільки до Основного Закону, а й навіть до тих законодавчих актів, куди збираються вносити зміни. Суть проекту полягає в тому, щоб заднім числом (!) відібрати у інвесторів законодавчо надані пільги (термін дії яких минає в 2002—2003 рр.), а також скасувати раніше прийняті рішення судів, що підтверджують державні гарантії для інвесторів. При цьому автори законопроекту якось забули згадати, що всі горезвісні «пільги» на сьогодні зведено до збереження для інвесторів податкового режиму 1992—1993 років, незмінність якого на десятирічний термін і гарантувала держава. Згідно з проектом закону «Про внесення змін...», Україна скасовує свої гарантії з... 1996 року, що дасть підстави податковим органам розорити СП вимогами відшкодувати несплачені відтоді податки та збори. Історія законодавства України таких прецедентів не знає.

До речі, свого часу схожа колізія виникла в Естонії. Там Верховний (він же, за сумісництвом, Конституційний) Суд ухвалив рішення зобов'язати державу виконувати власні гарантійні зобов'язання. Можливо, через те інвестицій у цю маленьку прибалтійську державу надходить значно більше, ніж в Україну, чий уряд не готовий відповідати за зобов'язаннями попередників.

Згідно з висновками науково-експертного управління Верховної Ради, Інституту держави і права Національної академії наук України, авторитетних юристів, цей законопроект внутрішньо суперечливий з юридичної точки зору, не відповідає Конституції України і вступає в конфлікт з чинним законодавством. І урядовці, котрі цей проект готували, не могли цього не розуміти. То задля чого виконавча влада «підставляє» парламент, підсовуючи йому неякісний проект, який значно посилює плутанину у вітчизняному законодавстві? На це запитання можуть відповісти фірми, які отримали в 2000 році пільги на ввезення нафтопродуктів, відразу після того, як ці пільги відібрали у СП.

Нагадаю, що в 2000 році парламент з численними порушеннями Регламенту і під тиском уряду прийняв Закон «Про усунення дискримінації в оподаткуванні суб'єктів підприємницької діяльності, створених з використанням майна і коштів вітчизняного походження». **«Усунення дискримінації»** полягало не в поліпшенні податкових умов для вітчизняних підприємств, а в банальному скасуванні державних гарантій, наданих інвесторам в 1992—1993 роках. Закон цей так і не почав працювати, бо в деяких спільних підприємств на той час були на руках рішення судів, що підтверджували їхнє право на пільги. А судові рішення закони не скасовують, що не завадило б засвоїти кабмінівським правотворцям. Рішення суду може відмінити лише інше рішення суду, отож і цього разу Верховній Раді пропонують узяти участь у заздалегідь провальному політичному шоу. Не ясно також, **як ця кабмінівська ініціатива зі скасуванням держгарантій заднім числом поєднується із заявами уряду про необхідність залучати іноземні інвестиції. Невже неспроможність держави виконувати власні зобов'язання слугуватиме інвесторам аргументом на користь України?**

Жодної критики не витримує аргументація прихильників законопроекту «Про внесення змін до деяких законів України з метою усунення випадків ухиляння окремих підприємств, створених за участі іноземних інвесторів, від сплати податків, зборів (обов'язкових платежів)». Зокрема, митні органи останнім часом просто закидали органи виконавчої та судової влади зведеннями про втрати бюджету внаслідок дії пільг для СП. За їхніми даними, спільні підприємства з початку року відсудили право на пільги обсягом майже 300 млн. грн. Цифра справді вражаюча, але вона становить близько 5% від суми пільг, отриманих іншими підприємствами цього року. В тіні залишаються значно більш вражаючі цифри умовно нарахованих (але не сплачених) митних платежів. Тільки за 9 місяців поточного року і тільки по митному відомству бюджет недоотримав майже шість мільярдів (!!!) гривень. Це колосальна грошова маса не потрапила до скарбниці держави, попри численні пільги окремим підприємствам. Не менше втрачає держава в результаті контрабандного ввезення різної продукції. За окремими видами товарів «сірий» імпорт становить до 50% внутрішнього ринку. Проте митні органи воліють загострювати увагу на проблемах, пов'язаних з СП.

Можна зробити такі висновки:

** Напередодні прийняття **Митного і Податкового кодексів** (де передбачено звільнення від податків і митних платежів тільки на підставі законів) деякі політичні сили намагаються відвернути увагу від головної «дірки», куди відпливають гроші, обминаючи Державний бюджет, і «перевести стрілки» на СП.*

** Хтось **«замовив»** урядові спільні підприємства і тепер (укотре) намагається прибрати їх руками народних депутатів і, як колись, під праведний гнів народних обранців не допустити відплив коштів з куцого бюджету.*

** Відвоювати місце на внутрішньому ринку України для «своїх», прогнавши знесиленого судовими тяжбами конкурента.*

І цей чорний переділ внутрішнього ринку України під виглядом боротьби з «ухилянням» окремих підприємств, створених за участі іноземних інвесторів, від сплати податків, зборів (обов'язкових платежів) не може пройти непоміченим іноземними інвесторами.

Укотре відбувається розхитування і руйнація правової бази для інвесторів, що, звісно, викликає недовіру інвесторів і бажання набагато швидше «тікати», тобто вивезти за кордон зароблений в Україні капітал. Як повідомляє ІТАР-ТАКС, в Україні на кожні три долари інвестицій в економіку країни припадає один долар офіційно вивезеного капіталу. Це один з найгірших показників інвестиційної діяльності серед країн СНД, не рахуючи Білорусі.

Мені доводилося зустрічатися з іноземними інвесторами, і на запитання про те, яким би вони хотіли бачити українське законодавство, що сприяє інвестиціям, майже завжди чув у відповідь: «Стабільним».

Безперечно, наводити в країні порядок потрібно, особливо в чисельних обгрунтованих і необгрунтованих пільгах, але це робити треба так, щоб не виставляти Україну на посміховисько. Сподіваюся, в народних депутатів стане мудрості і вони не дадуть одурити себе повторно.

Володимир ПЕТРЕНКО,
народний депутат України,
голова підкомітету з питань зовнішньоекономічної діяльності та іноземних інвестицій.

З хворої голови...

(Початок на 2-й стор.).

Енергійно просувається ідея прийняття окремого закону України, присвяченого регулюванню відносин з іноземним елементом... У свою чергу пані Ромовська підтримує позицію антиреформаторських сил щодо необхідності прийняття Господарського кодексу, головними ідеями якого є відродження тоталітарної економіки та утвердження економічного порядку, пов'язаного зі свавільним державним регулюванням відносин». У цьому сенс основних звинувачень авторів листа на адресу комісії.

Схоже, усунення членів робочої групи—розробників проекту — «від участі на фінальному етапі» доопрацювання проекту Цивільного кодексу не лише завадило амбіційним авторам правильно усвідомити свою роль у цьому процесі та загальні проблеми кодифікації законодавства України, а й узагалі негативно вплинуло на їхню логіку.

Із наведених вище міркувань авторів листа «представниками регресивних сил», що «досягли згоди» із З. Ромовською про прийняття Господарського кодексу і окремого Сімейного кодексу, треба вважати, очевидно, понад 240 народних депутатів України, які проголосували за прийняття Сімейного кодексу. Не голосувала за цей кодекс лише фракція КПУ, яка заперечує окремі його положення.

Як заступник голови Тимчасової спеціальної комісії, можу повідомити авторам листа, що рішення про вилучення восьмої книги «Міжнародне приватне право» з проекту ЦК ініційоване керівництвом комісії, зокрема головою підкомісії з опрацювання проекту Цивільного кодексу В. Онопенком. Із таким рішенням погоджується увесь склад комісії, значну частину якого, до речі, становлять відомі вчені — доктори і кандидати наук.

Нарешті, про підтримку пані Ромовською «позиції антиреформаторських сил щодо необхідності прийняття Господарського кодексу» («головні ідеї» якого автори листа висмоктали з пальця, навіть не ознайомившись із проектом Господарського кодексу, обмежуючись укотре набором застарілих демагогічних звинувачень).

«Недоліки у здійсненні реформ, їх недостатня ефективність пояснюються значним загостренням протистоянь між виконавчою та законодавчою гілками влади... Виявом цього стали постійні намагання опозиції зірвати процес створення розгорнутої законодавчої бази ринкових перетворень. Внаслідок цього і досі немає приведеного у відповідність з вимогами Конституції земельного, житлового, трудового законодавства, не прийнято нових кодексів —Цивільного, Господарського, Податкового тощо... Особливо руйнівним для економіки стало прийняття законів, що не враховують реальної соціально-економічної ситуації, вступають у конфлікт із Конституцією України, іншими, раніше прийнятими законами...» (із Послання Президента України до Верховної Ради України, 2000 рік, «Урядовий кур'єр», 28 січня, 2000 року, № 16, стор. 6).

Ураховуючи це, Верховна Рада України 21 червня 2001 року прийняла проект Господарського кодексу вже в другому читанні, і за рішення проголосували 329 народних депутатів України.

Виступаючи під час відкриття поточної восьмої сесії, Голова Верховної Ради України Іван Плющ, зокрема, підкреслював: «Говорячи про нереалізовані напрацювання в законодавчій роботі, сподіваюся, що серед них не повинні залишитися принаймні проекти Цивільного, Земельного і Митного кодексів, Господарського і Сімейного, роботу над якими ми просто зобов'язані завершити на цій сесії» («Голос України», 5 вересня 2001 року, № 158).

Упевненість у тому, що третє скликання парламенту має «закінчити роботу над затвердженням четвертої і п'ятої книг Цивільного кодексу і в третьому, останньому читанні, проголосувати за Митний і Господарський кодекси», висловив і Перший заступник Голови ВР В. Медведчук, який відповідає за роботу над проектами Цивільного і Господарського кодексів (див. газету «Київські відомості» за 24 листопада 2001 року, стор. 3).

Якщо ці думки висловлюють, ставлять відповідні завдання і приймають рішення «представники антиреформаторських сил», то, мабуть, єдиними «реформаторами» в Україні залишаються самі автори «відкритого листа». Але саме ці «реформатори» майже два роки блокували конструктивну роботу над Цивільним і Господарським кодексами в Тимчасовій спеціальній комісії. А коли вони самоусунулися від роботи над кодексами, результати не забарилися.

Сьогодні ТСК готова запропонувати парламенту для прийняття в цілому і Цивільний, і Господарський кодекси, що лише разом забезпечать ефективне регулювання відповідних суспільних відносин.

І особисті амбіції розробників проектів кодексів, а тим паче, набридла усім демагогія про «тоталітарну економіку», тут зайві.

Олексій ЮЩИК,
заступник голови Тимчасової спеціальної комісії з опрацювання проектів Цивільного та Господарського кодексів України, народний депутат України.

Повідомляє МНС

Негоду не зупинити. Але чому люди породжують лихо?

У постраждалих областях стало світліше

За уточненими даними, внаслідок складних погодних умов 24—25 листопада постраждали 12 областей України. Пошкоджено електропостачання 1654 населених пунктів, відключено 905 ліній електропередач та 650 сільських АТС.

Упродовж трьох минулих діб тривали відновлювальні роботи в усіх областях. Повністю відновлено електропостачання населених пунктів. Проте у Чернігівській області у ніч з 26 на 27 листопада мокрий сніг та пориви вітру повторно знеструмили 33 населені пункти. Знеструмленими залишилися ще кілька населених пунктів в Одеській області.

За станом на 28 листопада залишаються знеструмленими 143 населені пункти у семи областях.

До аварійно-відновлювальних робіт у постраждалих регіонах було залучено 1600 осіб, 490 одиниць техніки МНС і місцевих органів.

У Міністерстві з питань надзвичайних ситуацій та його регіональних управліннях працюють оперативні групи з координації дій щодо ліквідації наслідків несприятливих погодних умов. У найбільш постраждалі регіони направлено оперативні групи МНС.

Потенційно небезпечними щодо виникнення надзвичайних ситуацій залишаються автошляхи: опади, ожеледиця посилюють небезпеку руху. У гірських районах країни у найближчі дні можливі сходи снігових лавин. Зниження температури та поява тонкої криги на водоймах небезпечна для любителів зимової риболовлі. Збільшення інтенсивності снігових опадів можуть призвести до виникнення надзвичайних ситуацій, переважно на південному заході та півдні. У ці дні трапилися інші надзвичайні ситуації в областях:

Отруєння у Сумській

У Шостці до центральної районної лікарні у стані середньої тяжкості госпіталізовано 18 осіб, з них 4 дитини з діагнозом «харчова токсикоінфекція». Попередньою причиною отруєння вважається вживання в їжу торту домашнього приготування. Проводиться комплекс лікувально-протиепідемічних заходів.

Пожежа у Кіровоградській

Сталася 26 листопада у конвеєрному штреку шахти «Ведмежоярська». У цей час у шахті знаходилося 70 гірників, яких негайно було піднято на поверхню. На щастя, жертв та постраждалих немає. Тривають роботи з гасіння пожежі. Спеціальна комісія з`ясовує причини пожежі.

Раптовий вибух у Донецькій

Стався у місці сполучення конвеєрного штреку з лавою похилого поля на глибині 1200 метрів на шахті ім. Скочинського. На аварійній ділянці перебувало 33 гірники, з яких 27 самостійно вийшли на поверхню. Загинуло 5 гірників, пошуки одного тривають. Пошуково-рятувальні роботи веде 10-те відділення Донецького воєнізованого гірничорятувального загону Мінпаливенерго.

В Україні на кожні три долари інвестицій припадає один долар офіційно вивезеного капіталу

Закордон: велика українська мрія

Що шукають і що знаходять сучасні остарбайтери?

І.«Доконд єдзє тен поцьонг?»

Фразу «Куди їде цей потяг?» Микола завчив у перші дні свого 40-денного «бізнес-туру»: щоб знайти пристойну роботу, довелося чимало попоїздити варшавськими передмістями. В столиці високі заробітки обіцяв стадіон — один із найзнаменитіших речових ринків Європи, де за день обертаються десятки мільйонів доларів. Саме тут отоварюються невтомні українські та російські оптовики, щоб одягти співвітчизників у погано скроєні «новинки сезону».На цьому перехресті великих човникових шляхів Миколі відразу запропонували чудову, за місцевими мірками, роботу. У в'єтнамців. Самим торгувати на ринку важко — погано дається польська мова, тож багато хто з них залюбки наймає українців. Наші поліглоти (переважно — із Закарпаття) за 40 злотих (близько 10 дол.) на день, одноразове харчування і пачку сигарет виконують роботу продавця, вантажника і сторожа водночас. Сплять «найманці» просто в контейнерах з товаром. Дешево й сердито.

Життя в металевому ящику Миколу аж ніяк не приваблювало, і він вирішив пошукати роботи на будівництві. Будівельники жили у вагончиках, по 15 осіб. Затишок у «хаті» створювали речі, принесені зі смітника, серед них кілька матраців і електрочайник «Тефаль». Щоб помитися, гріли воду на вогнищі. Тут-таки варили суп, спорудивши з двох цеглин щось на зразок плити. Працювали по 13 годин на добу, отримуючи по 2 злотих за годину.

Микола згадав, що колись у Києві він з жахом дивився на «контрактників» із провінції, які так само спали у вагончику і гріли воду на вогнищі, щоб бодай раз на тиждень помитися.

...Європейці — великі сноби. Їх нудить від запахів немитих тіл і вигляду похмурих неголених облич. А саме такі обличчя бувають у сучасних остарбайтерів — від недосипання, недоїдання та відсутності бодай якихось прийнятних побутових умов. Але європейцям байдуже до побуту майжеєвропейців. Їх можна зрозуміти: в них своїх проблем вистачає.

Чого зрозуміти не можна, то це наших наділених владою співвітчизників, які кривляться за самої лише згадки про «нелегальних працівників з України».

— Довелося мені будувати дачу одному полякові, — розповідає Микола. — Дід Станіслав, батько мого хазяїна, який не один десяток років відсидів у радянських таборах і відтоді критично ставиться до будь-якої влади, переклав нам статтю з одного польського журналу. На, каже, почитай, що про тебе твоя влада думає! У високого чиновника запитали: якщо в Україні піднесення економіки і бум демократії, то чому стільки ваших співвітчизників, як і раніше, наймитують у Польщі? І знаєте, що відповів чиновник? Що такі, як я, — це покидьки, котрі не хочуть працювати на Батьківщині. Старий поляк і той обурився!

У Києві таким, як Микола, і справді є чим зайнятися — столяри і зварювальники потрібні скрізь. Правда, щоб назбирати грошей на власний будинок, «столярувати» і «варити» доведеться років 70. В українській глибинці з роботою ще гірше, бо на одну вакансію претендує кілька десятків безробітних. У Польщі Микола зустрів двох хлопців-плиточників із Закарпаття, які у врожайний день могли заробити до 300 дол. на кожного. Один «відкладав» на операцію для мами, другий — на машину. В себе в селі вони не змогли б заробити навіть на велосипед.

— А знаєте, що найперше впадає в око, коли перетинаєш кордон з Польщею? — несподівано запитав Микола. — У польських митників — геть усі «Полонези», в наших — жодної вітчизняної машини! Ось хто може купити найдорожчу іномарку, навіть не виїжджаючи за межі Батьківщини! Таке враження, що прості українці й українські митники живуть у різних державах...

(Далі буде).

Ганна ЛУКАНСЬКА.

Післямова

Румуни просять скасувати молдован

Чи готова Румунія визнати ту лінію україно-румунського кордону, що країни успадкували після розвалу СРСР? Невідомо. На прес-конференції у Києві румунський міністр закордонних справ Мірче Джеоане так і не дав відповіді на це запитання, розповівши натомість про «новий політичний клімат» у двосторонніх відносинах, який дасть «нові можливості». Скільки шкіл має 250-тисячна (за даними тамтешнього Союзу українців) українська громада в Румунії? Міністр не відповів на це також. Природно, бо своїх шкіл румунські українці там не мають узагалі. Чи готова Україна залучити Румунію до експлуатації морських надр у районі острова Зміїний? «Поки що це питання не обговорюється, — була відповідь нашого міністра закордонних справ Анатолія Зленка. — Розглядатимемо його поступово, вирішуючи питання розмежування континентального шельфу».

Різниця в поглядах сторін на деякі проблеми україно-румунських відносин була помітна навіть на прес-конференції, щойно розмова набувала хоч якоїсь конкретики. Питання Зміїного Анатолій Зленко і Мірче Джеоане з усіх сил намагалися обійти. Натомість обидва міністри з готовністю говорили про «позитив» і не скупилися висловлювати рішучий оптимізм. Мірче Джеоане: «Я мав надзвичайно плідний день у Києві. Мої нинішні зустрічі є визначною подією в розвитку україно-румунських відносин». Анатолій Зленко: «Мені дуже приємно сьогодні констатувати, що сторони віддані меті якнайшвидше знайти відповідну юридичну формулу для оформлення держкордону. Найближчим часом будуть здійснені конкретні заходи». Румунський міністр висунув ідею «Партнерства Румунії й України заради Європи». Що вона передбачає, поки що невідомо, проте звучить гарно.

Тим часом в україно-румунських відносинах дедалі чіткіше вимальовується ще один цікавий пунктик. На зустрічі з Першим заступником Голови Верховної Ради Віктором Медведчуком румунський міністр зробив, на перший погляд, дивну заяву — у зв'язку з наступним всеукраїнським переписом населення. «Нас турбує те, що впроваджується в життя сталінська теорія про існування молдовської мови і молдовської нації, — заявив Мірче Джеоане. — Ми звертатимемося з проханням до української влади, щоб в анкетах перепису не було умов для того, щоб деякі громадяни вказували себе молдованами». Як можна заборонити громадянам вписувати в графу національність «молдованин», невідомо. Проте румунський міністр прозоро натякнув: «Ми просимо, щоб ви прислухалися до цієї проблеми й адекватно відреагували, бо вона є чутливою і небезпечною... Наступного року ми в Румунії також проводитимемо перепис населення. Тому з великою увагою спостерігатимемо, як це робиться в інших країнах, для того, щоб відповідно відреагувати». До речі, за офіційними румунськими даними, українців у Румунії є нині лише 67 тисяч. Тобто вчетверо менше, ніж вважають самі українці.

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Президент Мексики Вінсент Фокс підписує документ про отримання рапорту від Національної комісії з прав людини про зникнення осіб у 70-ті та 80-ті роки під час так званої брудної війни уряду з повстанцями. В рапорті зібрано 275 справ осіб, яких було заарештовано, а потім убито.

Фото АП.

Дні Конфуція

Завтра в Києві у Державному музеї українського народного декоративного мистецтва відкривається Міжнародний форум «Дні Конфуція в Україні. Цінність та збереження традицій: народи конфуціанського регіону та України».

У рамках днів Конфуція в Україні, які проходять за сприяння Фонду «Далекий Схід», кияни та гості столиці з 1 грудня зможуть відвідати Міжнародну мистецьку виставку «Зустріч традицій: сім'я та побут народів конфуціанського регіону та України». На виставці українському глядачеві буде представлено мистецькі витвори з чотирьох східних країн: В'єтнаму, Китаю, Кореї та Японії. Експонати відображують спільні корені їхніх традицій і, водночас, унікальну культуру кожної. Тут можна буде побачити традиційний одяг, гончарні вироби, іграшки, картини, каліграфічні роботи, побутові речі тощо.

У залі Китаю — гончарні вироби, традиція яких іде від доби Тхан, ширми, вишивки на шовку, традиційний китайський живопис і багато цікавих дрібниць, що знайомлять з культурою цієї країни. В залі В'єтнаму — вироби з бамбука, соломки, лаковий живопис, традиційні килими, вироби з перламутру. В залі Кореї — традиційні костюми, музичні інструменти, побутові речі, відеоматеріали про Корею. У залі Японії — приладдя для кюдо (традиційна стрільба з лука) та кендо (фехтування на мечах), для чайної церемонії, каліграфії та ікебани.

Експонати виставки надані Посольством Китайської Народної Республіки, Посольством Соціалістичної Республіки В'єтнам, Посольством Республіки Корея, представниками китайської, корейської, в'єтнамської діаспори, приватними колекціонерами.

А з 14 грудня в кінотеатрі «Зоряний» розпочинається міжнародний кінофестиваль «Мандрівка на Схід». У ньому будуть представлені китайські та в'єтнамські фільми, а також одна стрічка японських кіномитців.

Вл. інф.

Хроніка. Факти. Події

Багдад

Ірак не допустить інспекторів

Багдад відкинув заклик президента Буша знову допустити в країну інспекторів ООН для перевірки можливості створення Іраком зброї масового ураження. Президент Буш прямо попередив іракського лідера Саддама Хусейна, що відхилення цієї вимоги призведе до серйозних наслідків для Іраку.

Прага

Проти інтеграції Росії до НАТО

Президент Чехії Вацлав Гавел заявив, що виступає проти інтеграції Росії до НАТО. Він наголосив: «Альянс не може пропонувати членство всім, з ким нині має добрі відносини».

Делі

Відновлення авіарейсів

Індія має намір найближчим часом відновити регулярні пасажирські авіарейси до Афганістану. Буде відкрито два маршрути — до Кабула і Мазарі-Шарифа. Першим авіарейсом до Кабула для роботи у шпиталі імені Індіри Ганді вирушить бригада лікарів.

Алжир

Скоротять видобуток нафти

Росія має скоротити видобуток нафти, бо в поточному році ОПЕК скоротила видобуток на 3,5 млн. барелів щодень. Про це заявив голова ОПЕК — міністр енергетики і шахт Алжиру Шакіб Хеліль.

Газа

Арафат засудив насильство

Влада Палестини засудила останню акцію палестинських бойовиків, унаслідок якої троє ізраїльтян загинуло та багато хто дістав поранення. У зробленій заяві Ясір Арафат знову підтвердив свою цілковиту прихильність до мирного процесу.

Вашингтон

США вимагають перевірки

Джордж Буш заявив, що підозрює Північну Корею у виробництві зброї масового ураження, і висунув вимогу допустити військову інспекцію на територію цієї країни. КНДР поки що ніяк не відреагувала на заяву президента США.

Київ

10 років співпраці

З нагоди десятиріччя встановлення дипломатичних відносин між Угорщиною та Україною до Києва з офіційним візитом прибув державний секретар Міністерства закордонних справ Угорської Республіки Жолт Немет. Програмою візиту заплановано його зустрічі з українськими офіційними особами.

Оригамі в Україні

У Києві проходить міжнародна виставка оригамі (мистецтво складання фігурок з паперу). Для участі в ній до столиці України приїхав провідний оригаміст світу — вчений, математик Тошикозу Кавасакі.

За повідомленнями кореспондентів "ГУ" та зарубіжних інформагентств.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Сплять «найманці» просто в контейнерах з товаром

Фото Анатолія МІНЬКОВСЬКОГО.

МИР ВАШОМУ ДОМУ!

СІМ'Я

Правдолюб

Малюнок з натури

***У** війшовши до вагону електрички, бородань із рюкзаком за плечима та вудками в руці присів поруч зі мною, але відразу ж підхопився й сів біля моїх сусідів попереду.*

— Аж ось де ви! — він зняв рюкзак, прихилив вудки до вікна. — Здрастуйте, здрастуйте! Чому ж не покликали? Я такий, що все помічаю, — торохтів бородань.

— Щось хотів сказати вам, Петровичу, — нарешті, здавалося, вгомонився він. — Позавчора бачив вашу дружину. Йшла якраз навстріч. Даруйте, не сама, хе-хе... З якимось мужчиною прогулювалася. Мужчина видний із себе, під ручку її тримав. Нічого не скажу, видний мужчина. Що це вона, Петровичу? Того?.. А у вас ось і гудзика бракує. Неакуратність виходить. Ні, я нічого такого... Вибачайте, звик говорити людям правду у вічі.

Мої сусіди, які донедавна весело гомоніли про щось своє, замовчали.

— Олексіївно, ти — на дачу? Виноград закривати? —спробував «оживити» розмову правдолюб. — А чому сама, чому без сина? Ти знаєш, хуліганом він у тебе росте. Вчора сам бачив, як твій Вовчик ламав гілку на липі, що під нашими вікнами. І зламав-таки! Ти б його... теє... А то він без батька росте. Суворіше з ним, Олексіївно, суворіше треба!

— Вікторе Максимовичу! — врешті-решт не втрималася молодиця, котра сиділа поруч із Олексіївною. — Ми самі у всьому розберемося.

— Ось так завжди... — ображений Віктор Максимович потягнувся за своїми вудками. — Правда очі коле...

Він вийшов на наступній зупинці, і мої сусіди полегшено зітхнули.

Олександр АБЛІЦОВ.

Запорізька область.

«Не бажаю вчитися!»

Психологічний лікнеп

***Ц**ю фразу, що перетворилася з часом на хрестоматійну, промовив колись Митрофанушка — відомий герой комедії Фонвізіна «Недоросток». Ті самі слова часто промовляють і наші сучасники, які не бажають відвідувати школу. Що спричинило це явище? Розповідає психолог-методист Київського міського психологічного центру Служби у справах неповнолітніх столичної держадміністрації Катерина БУЛГАКОВА:*

— Причин відмови дітей ходити до школи є декілька. Перша пов'язана з низькою успішністю. Дитині важко постійно навчатися, або ж, пропустивши уроки через хворобу, вона не в змозі наздогнати клас за програмою. Якщо вона належить до нестійкого типу особистості, то хлопчик чи дівчинка піде шляхом найменшого опору: визнає за краще не ходити до школи, щоб не зазнавати негативних емоцій, коли не знатиме, що відповісти на уроці. Можуть бути конфлікти з викладачами, у таких випадках діти не відвідують певні уроки. І одна з найпоширеніших причин — конфлікти з однокласниками, або учнів молодших класів зі старшокласниками.

Явище дідівщини в нашій школі досить поширене, і нерідко старшокласники знущаються з «малоліток», безсоромно обкрадаючи їх. А іноді не забирають, а несподівано пропонують гроші за умови: «Я тобі плачу, щоб ти побив того чи того». Однокласники іноді ополчаються проти однолітка, який погано вчиться чи спричинює їхнє невдоволення своєю поведінкою. Вони можуть образити, принизити і навіть побити його. Розповім такий випадок. Сашко, який не мав авторитету в колективі, понад усе бажав привернути до себе увагу однокласників. Він почав досить дивно поводитися: під час занять ходив по класу, чи раптом півнем закричить. У результаті зривався урок, його карали. Однак про хлопчика говорили — він досягав мети. Але так було лише спочатку. Через певний час його витівки, які не відрізнялися різноманітністю, дітям набридли, мало того, почали викликати стосовно невдахи-клоуна агресію. З нього глузували, били. Сашко став прогулювати заняття. Виникла потреба у втручанні психолога, роботі з хлопчиком і колективом, щоб Сашко знову почав відвідувати школу.

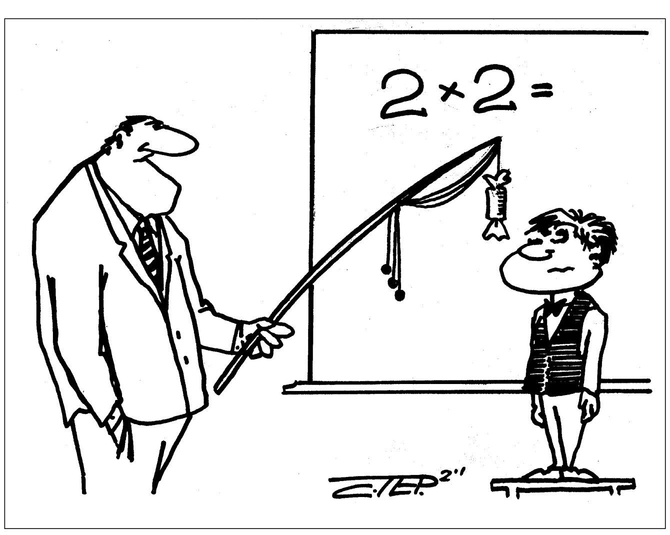
— Чи завжди можна повернути дитину до школи і що для цього треба зробити?

— Ми, психологи, насамперед з'ясовуємо причини пропусків занять. І залежно від цього діємо по-різному. Наприклад, якщо це пов'язано з відставанням у навчанні, рекомендуємо батькам або взяти репетитора, або на певний час перевести дитину на індивідуальне навчання (така форма існує в наші дні), щоб допомогти їй наздогнати клас. Якщо причина небажання ходити до школи — конфлікти з учителями, радимо розібратися, обговоривши ситуацію з педагогами, або звернувшися по допомогу до шкільного психолога. Конфлікт дитини з однокласниками потребує диференційованого підходу. Деякі діти провокують конфлікти власною поведінкою. Нерідко це пов'язано з підвищеною збудливістю нервової системи, і в цьому разі потрібна допомога невропатолога, психіатра. Якщо поведінка дитини не зумовлена патологією, психолог працює з приводу коригування її поведінки, зокрема, ставлення до інших людей. Зазвичай ситуація нормалізується, коли дитина сама перестає провокувати сварки. А якщо конфлікт з однокласниками триває кілька років і жодні заходи не допомагають ліквідувати його, є сенс перевести хлопчика чи дівчинку до іншого колективу — поміняти клас чи школу.

— Яку роль відведено батькам?

— Дуже істотну. Нерідко діти пропускають школу через те, що бояться покарання за погані оцінки. Якщо дитина відстала у навчанні і знає, що за кожну отриману двійку її битимуть паском і ставитимуть у куток, засобом захисту від цього вона обере брехню і пропуски занять. Адже коли чадо каже мамі й татові, що оцінок немає, вони його не карають. І навіть не цікавляться, чи правда це. Батьки мають змістити акценти з оцінок на навчання і дозволити коханій дитині тимчасово отримувати оцінки, нижчі за бажані. Це допоможе зняти стрес, який спонукає пропускати школу, допоможе дитині наздогнати згаяне.

Бесіду вела Тетяна КРОП.
Мал. Сергія ТЕРЕЩЕНКА.

Примхи долі

Сни не відпускають із минулого

***К**оли почалася Велика Вітчизняна війна, мені виповнилося вісім років. На цьому моє дитинство закінчилося. Тата забрали. Лише інколи він надсилав листи до родички на Донбас. А восени 43-го прийшла похоронка. Всі навкруги заспокоювали, казали, що це може бути помилка. Адже на війні таке трапляється часто. Проте...*

У 1944-му мама вийшла заміж за п'яницю і скандаліста. Після цього вдома я майже не з'являлася — ночувала у подруги, стала гірше навчатися. Зрозуміла, що свого таточка більше не побачу. Відтоді мені постійно сниться один й той самий сон: ніби батько повертається, обіймає мене і заспокоює. А нещодавно знову наснилось, що він повернувся, але старенький і хворий. Я лікувала його, проте на моїх руках він помер. А іншим разом він прокинувся, наче довго спав, посміхнувся і поцілував мене. І мені так затишно в його обіймах. Я боюсь, що це сон, боюсь прокинутися. І прокидаюсь.

Дивно, але це видіння переплітається з іншим. Коли я була студенткою медичного університету, кохала одного парубка. Але через мою матір ми не побралися. І відтоді мене наче переслідує сон: коханий приходить до мене, обіцяє, що будемо разом, і треба лише трішки зачекати. А після пробудження на думку завжди спадають слова з пісні: «Ти до мене приходиш щоночі в ті хвилини, як міцно я сплю. Заглядаєш в заплакані очі і шепочеш: не плач, я люблю».

Зараз в мене є дбайливий чоловік, дорослі діти й онуки. Але ці сни наче переслідують мене. Вони не хочуть відпускати мене з минулого.

Г. С.

Львів.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Мати-зозуля

***К**ажуть, шлюби укладаються на небесах. Можливо. Але, трапляється, й лихий попутає. Як, наприклад, сталося зі мною.*

Моя дружина була молодша за мене на 23 роки. Певно, кохав її, інакше чого було заміж дівчину кликати. Ну от. Народила вона мені донечку. Звичайно, раділи обоє. Та ненадовго вистачило спільної радості, як і нашого кохання: покинула вона нас із маленькою, коли тій виповнилося лише два місяці. Всі ці роки виховував дитину сам.

Нині моїй дочці 14 років. Мила дівчинка, гарно вчиться, я для неї і мама, і тато. Про те, як живемо, розповідати не буду. Втім, чому б і не розповісти. Важко нам, дуже важко. Не живемо — існуємо. Тим паче, що я інвалід другої групи...

А як живе її мама? П'ятьох дітей від різних батьків вона покинула, позбавлена батьківських прав, останнього новонародженого сина продала знайомій жінці, під прізвищем якої народила його в одному зі столичних пологових будинків. Перебуває у розшуку, але ніхто її не шукає, бо час від часу її бачать у Києві. Якби шукали — знайшли б.

Мабуть, усім байдуже, що виробляє ця, так би мовити, мати. І скільких дітей вона ще народить і покине? Яка ж користь від такої матері дітям її та суспільству?

Л. Я.

Київ.

Останнього з п'яти дітей мати-зозуля продала знайомій

Завоювати власну дружину

Чоловічий стиль

Історично ведеться, що всі вимоги стосовно зовнішнього вигляду пред'являють жінці. Викинь халат, зніми папільотки... А що ж чоловік? Це щастя нібито треба любити таким, яким воно є. А от і ні. Часи змінюються. Жінки навчилися не старішати, а отже вік їхньої «шлюбної активності» продовжився на енну кількість років. І ніяка свіжа, елегантна, чарівна мадам не терпітиме біля себе бомжа у стоптаних капцях та рваних спортивних штанцях 1973 року випуску.
Як завоювати власну дружину у власному помешканні?

■ Почніть з головного: подивіться на себе у дзеркало. Зазвичай прожиті роки та постійна втомлюваність на роботі притуплюють самокритику. «А, і так згодиться!..» Та ба! Що не так? Думайте! Швидко, швидко!

■ Перший етап — обличчя. Замордоване? Не соромтеся подекуди влізати у жіночу шкіру. Робіть маски, коли самі вдома. Принаймні, покласти чайні пакетики на очі вам ніхто з домашніх не завадить. А ще добре протерти ними весь свій «фейс».

■ Не забувайте, що і вдома зачіска, вуса та борода не повинні нагадувати розтерзаний сніп сіна.

■ Викиньте засалені штани та сорочки, такі дорогі вам ще за років вашої молодості. Жінки не люблять плюшкіних. Адже цей персонаж асоціюється у них з неуспіхом у житті. Знайдіть для дому щось пристойне, комфортне, якісне, нове (або майже нове). Обзаведіться домашніми футболкою, кофтинкою на гудзиках, светром, штанами...

■ Пошарпані капці — це бич сильної статі. Якщо ви не уявляєте себе у красивих кімнатних пантофлях, придбайте зрештою привабливі капчики. І не забувайте оновлювати їх регулярно.

■ Шкарпетки — невід'ємна складова чоловічого образу. Однак ви перегнете палицю, якщо завітаєте в них до подружнього ліжка.

■ Не забувайте, ваша квартира — місце, де можна розслабитися і бути собою. Тому завершальна порада батькові, братові, чоловікові: не бійтеся прикрасити свій кімнатний прикид якимось екстравагантним елементом. Хустинкою, реміщем, жилетом тощо. Жінки оцінять вашу винахідливість. І, можливо, поглянуть на вас іншими очима.

Ольга КРАСОВСЬКА.

«Я вірю у свою зорю...»

Його історія

Петро ніколи не скаржився на свою долю. Життя ніби ще на самому злеті (йому 35), а вже й поділитися є чим.

З Оксаною вони познайомилися на весіллі у друга, де були свідками молодят. Чи то весілля голову їм закрутило, чи молодість... За місяць вони побралися. Жили разом з батьками та сестрою. Все ладилося. Після раптової смерті Петрової бабусі успадкували невеличку хатинку на дві кімнатки. Народилася донька. Петро працював водієм, розвозив хліб. Грошей, як зазвичай, не вистачало. Коли Іринці виповнилося півтора року, на сімейній раді вирішили, що Оксана піде на позмінну роботу. Та й місце Петро вже знайшов: колись похвалився директорові ресторану, куди привозив хліб, умінням своєї дружини, випускниці кулінарного технікуму, кухарити. Вирішили, що бабуся, яка також працювала позмінно, доглядатиме онуку. Коли дівчинці вповнилося три роки, віддали її до дитсадка. Оксана вже мала більше вільного часу, тож почала брати додаткову роботу. Петро й радий: гроші не завадять.

Одного дня Петро, повертаючись з роботи, побачив, як із хати вийшов якийсь молодик. На запитання, чого він зайшов до його оселі, почув: приходив у справах. Оксана сказала: замовник на продукцію (вона пекла чудові торти).

Минув певний час. Якось Петро привіз хліб до ресторану, де працювала Оксана, й попросив покликати її. У відповідь: «А вона сьогодні вихідна». Здивований приїхав додому. Оксана прийшла, як завжди, пізно ввечері. «Де була?» Сказала, що на роботі. А коли обман було розкрито, не зніяковіла і почала дорікати Петрові, що той сам грошей не має і їй заробити не дає. Відмахнувся він від цих слів. Та невдовзі пошкодував про це.

Трапилося непередбачене — Петро захворів. Його поклали до обласної лікарні й попередили: потрібна термінова операція на хребті, але гарантії, що все потім буде добре, нема. Оксана заїхала до лікарні провідати чоловіка і повідомила, що подає на розлучення. Вона начебто знайшла людину, яка її кохає та й грошей додому приносить більше. Петро був приголомшений. Підписав заяву. Більше Оксана не приїздила. Мати навідувала його кожного вільного дня. Іринку привозила. Та не сказала вона сину, що почула від невістки: «Це ж ваша онука, от і доглядайте, а я хочу власне життя влаштувати зі здоровим чоловіком, а не з калікою». Гірко було Юлії Василівні, адже бачила, що жили діти нібито дружно, а тут — таке лихо. Петра прооперували. Ніхто не вірив, що він зможе ходити. Майже рік робив спеціальну гімнастику, і сталося диво: він пройшов комісію, яка визнала його здоровим. Таким і він себе вважав.

Петро влаштувався на іншу роботу. Оксану бачив рідко. За цей час вона встигла вийти заміж і народити хлопчика. Іринка, коли була у батька, не раз скаржилася йому, що мама на неї зовсім не звертає уваги. За першої можливості Петро сказав про це Оксані, а та у відповідь: «Це ж твоя дитина, ти й опікуйся нею, у мене ще є син». Але віддати Петрові доньку на виховання відмовилася, адже аліменти він платив непогані.

З часом Петрові в око запала інша жінка, адже холостякував він уже декілька років. Вирішили створити сім'ю, але оформляти стосунки не поспішали. Так минув рік.

У Петра трапилася неприємність: перевозив він службовим авто речі свого знайомого, а тут — рейдова бригада. Речі були крадені. Знайомий відмовлявся від них, але затримали обох. Стали вони спільниками. Петро отримав два роки «хімії» та ще мав сплатити штраф — три тисячі гривень. Друга жінка теж від Петра відмовилася, хоча її восьмирічний син називав його татом. І це пережив чоловік. Згодом його амністували, бо добре працював і мав хорошу характеристику.

Петро не скаржиться на долю. «Буде й на моїй вулиці свято», — каже він. А сам продовжує працювати, допомагає доньці і вірить у свою щасливу зорю.

Наталія ПАХОЛОК.

Питання руба

Що нам з бабою робити, щоб онук пішов служити?

На мого онука цього року чекає армія. І от, два тижні тому мій онук закінчив курси шоферів, куди, до речі, був направлений турботами військомату. Знання він отримав, а посвідчення — ні. Сказали в ДАІ, що одержить права тільки після того, як сплатить 130 гривень.

Тому й виникло у мене таке питання: а за те, щоб наш онук пішов служити в армію, нам з бабою теж треба буде гроші платити? Отже порадьте нам, шановні можновладці: що робити? Пенсії на двох лише трохи більше двохсот гривень маємо. А їсти хочеться п'ятьом: діти й онук не працюють. Бо ніде. До того ж сплатити треба і за газ, і за воду, і за електрику. Може, кого пограбувати, щоб онук в армію пішов з правами, а не лише з обов'язками?

Аркадій УЛЬКО.

Красноград
Харківської області.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Корисна площа

Наука правильно пити. Молоко

Багато хто вважає, що молоко — додаток до їжі. І не вміє його пити. Що, між іншим, приносить не користь, а шкоду організму.

Наприклад, молоком не можна запивати їжу. Воно «блокує» виділення шлункового соку. Найліпше цей продукт пити натщесерце ранком невеликими ковтками. Але в жодному разі не з холодильника. Це стовідсотково «посадить» ваш голос, і запалення горла вам гарантовано. А ось тепле молоко добре пити на ніч: сон буде міцніший.

Завважте, що молоко цілком перетравлюється не в шлунку, а в кишечнику. І для кращого засвоєння молоко можна розводити слабким чаєм, мінеральною водою без газів, фруктовими соками. Молоко буде смачнішим, якщо додати дрібно нарізаний банан, улітку — полуниці чи малину, а можна просто насипати какао, і все це збити міксером. А якщо ви до картопляного пюре додасте молоко і так само, як і коктейль, зіб'єте за допомогою міксера, ваше блюдо стане святковим і поновому смачним. Смачного!

Фото Анастасії СИРОТКІНОЇ.

Потрібна субсидія

Домашній адвокат

Ситуація, яка склалася в сім'ї, змушує звернутися до держави по субсидію. Поясніть, будь ласка, які для цього потрібні документи.

Лариса КУПІЯНОВА.

Калуш.

Для призначення субсидії уповноваженому власнику (співвласнику) житла, на якого відкрито особовий рахунок за місцем прописки, слід звернутися до відділу (управління) субсидій із заявою, в якій має бути задекларовано наявність чи відсутність у володінні прописаних осіб житлового приміщення (будинку), транспортного засобу, самохідної машини або механізму та відомості про забезпеченість житловою площею та комунальними послугами, склад прописаних у житловому приміщенні (будинку), доходи кожного з прописаних.

Відомості про доходи подають на кожного з прописаних в жиловому приміщенні окремо. Це мають бути дані про місце роботи, навчання із зазначенням точної назви, юридичної адреси, номерів телефонів, у якій державній адміністрації підприємство зареєстровано, відомості про особу (прізвище, ім'я, по батькові, місце роботи), індивідуальний ідентифікаційний номер, інформація про нараховану заробітну плату та інші нарахування, інформація про суми виплачених громадянином аліментів (у разі, якщо вони є), дані про суми виплаченої цільової одноразової допомоги, яка не підлягає оподаткуванню.

Для нарахування субсидії можуть використовуватися відомості про доходи та розміри платежів у вигляді списків, довідок, даних на технічних носіях інформації, одержаних від органів соціального захисту населення, служб зайнятості населення, житлово-експлуатаційних та інших підприємств і організацій.

Рубрику веде юрисконсульт Марина КОВАЛЬЧУК.

Субсидію призначають за умови пред'явлення розрахункових книжок, квитанцій або аналогічних документів про фактичну оплату житлово-комунальних послуг за попередній період. У разі наявності заборгованості з платежів за житлово-комунальні послуги субсидію призначають за умови укладення угоди між наймачем (власником) і відділом (управлінням) субсидій або надавачем послуг з погашення цієї заборгованості.

Виплату субсидії не припиняють, якщо протягом терміну призначення субсидій виникнення боргів за житлово-комунальні послуги підтверджується відповідними документами про затримку у виплаті заробітної плати, пенсії тощо. На новий термін субсидію призначають за умови укладення угоди про обов'язкову сплату визначеної частки вартості житлово-комунальних послуг у міру погашення заборгованості з виплати заробітної плати, пенсії, стипендії та інших видів державної допомоги.

Рішення про призначення (непризначення) субсидій приймають протягом десяти днів після подання заяви та всіх необхідних документів.

Майстри замуровування в асфальт

Анатомія арешту хворого на туберкульоз та інші тяжкі захворювання

ЗАПИТАННЯ: ***Який злочин треба вчинити хворому на туберкульоз, щоб його заарештували й тримали до суду за гратами?***

ВІДПОВІДЬ: ***Не відзвітуватися перед бухгалтерією підприємства за отриманий товар.***

ЗАПИТАННЯ: ***Чому таке можливе в Україні?***

Це, усвідомлюю, безглузде запитання переадресую керівникам правоохоронних та судових органів. Та, перш ніж вони розпорядяться готувати відповіді, дуже прошу проникнутися ситуацією, серцем своїм відчути, як там, у камері, ще не визнаному винуватим, але тяжкохворому. Як його рідним і близьким, приниженим слідчими, начальниками і черговим на прохідній.

Не пропустивши чужого болю через себе, ви, впевнений, не черстві люди, підпишете будь-яку відповідь, підготовлену клерком за вашим розпорядженням. Відповідь не по суті нам не потрібна. Відписками наш брат-журналіст, як і сотні тисяч тих, хто звертається до вас по допомогу, ситі по саму зав'язку...

Отже, уявіть ситуацію. Вашого знайомого чи, не дай Боже, родича, який працює експедитором на м'ясокомбінаті, запідозрили в крадіжці. Інвентаризація товарно-матеріальних цінностей і бланків суворої звітності «висвітила» недостачу ковбасних виробів на 17319 грн. і грошових коштів, отриманих за касовим ордером від торговельних підприємств, — на 3082 грн. 70 коп. Працівник стверджує, що гроші були, але їх хтось украв. Керівництво йому не вірить і вимагає внести до каси 20402 грн. У міліцію експедитор не звертається, бо, за його словами, ще під час влаштування на роботу попередили: у разі зникнення готівки, повідомляти лише начальству. Що він і зробив письмово в день крадіжки. Десять днів Юрія Бабича (а йдеться про нього, який працював у Торговому домі «Вімас—Русанівський м'ясокомбінат») просили розрахуватися. На щастя, до замуровування в асфальт не дійшло — керівництво Торгового дому звернулося в міліцію. Слідство веде прокуратура столичного Дніпровського району.

До уваги Генерального прокурора Михайла ПОТЕБЕНЬКА

Не хочу узагальнювати, Михайле Олексійовичу, але не я тільки помітив: в Україні «людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека» з величезними потугами поки що визнаються «найвищою соціальною цінністю» (ст.3 Конституції України). І прокуратура, на жаль, не завжди захищає права і свободи людини. Нерідко — навпаки. Прикладів — хоч греблю гати, та я дозволю згадати лише ті ситуації, про які довелося свого часу писати.

...Олександра Зонова із Севастополя, обвинувачувана в убивстві, суд цілком виправдав. А після протесту прокуратури... засудив на вісім років. Я розмовляв з представником обвинувачення, який цинічно заявив: «Так треба було».

...Лариса Іванова з Енергодара ніяк не дочекається справедливого рішення суду, бо є зацікавлені особи, зокрема й у прокуратурі, які всіляко перешкоджають об'єктивному розгляду справи. «Вона винна в тому, що її приватний автобус декому сподобався», — відповідав на мої запитання ім'ярек у прокурорських погонах.

Сергій Іванченко, який почав з'ясовувати стосунки з керівництвом СІЗО №3 Дніпропетровська, був, напевне, приємно приголомшений, дізнавшися, що захищати інтереси слідчого ізолятора в судовому засіданні з'явилося зразу двоє працівників прокуратури. Але ж закони порушувалися не стосовно начальників, то чому горою стали не за людину, а за установу?

Така само ситуація і в історії з Юрієм Бабичем, яка підтверджує, що ковбаса вартістю 20 тисяч — це справді цінність. А громадянин, колишній експедитор з його хронічними тяжкими хворобами — гвинтик.

...З часу порушення кримінальної справи (06.07.2001) підозрюваний протягом 80 днів ходив до слідчого, як на роботу — без пропусків і запізнень.

А 25 вересня пішов на черговий виклик і додому не повернувся. Цього дня йому надали статус обвинувачуваного і затримали на три доби.

Минули 24, 48, 72 години в міліцейській камері тимчасового утримання. Без їжі й елементарних умов. Нарешті на 75-ту годину Бабич постав перед судом. Знаєте, що написав у своєму поданні слідчий Дніпровської райпрокуратури І. Лиска, аргументуючи прохання арештувати Юрія? «...слідством встановлено, що обвинувачений Бабіч, знаходячись на свободі... на виклики слідчого... не з'являється, перешкоджає встановленню істини шляхом психічного впливу на потерпілих та свідків...»

Про яких потерпілих і свідків іде мова? І таке абсурдне «обґрунтування», завважте, підписав прокурор району. Він хоч поцікавився, скільки повісток отримав Бабич і скільки разів знехтував слідство? А що означає «перешкоджає... шляхом психічного впливу»?.. Знаємо від очевидців: у 37-му достатньо було написати анонімку з фразою на кшталт «у сусіда ночами лампа горить...»

Даруйте за чергову цитату з Конституції (ст.121), але я нагадую її одному з ваших колег із Дніпровської райпрокуратури (ім'я не називаю, бо практика показує: варто покритикувати, тобто зробити рекламу працівникові, і його тут-таки підвищують на посаді). Отже, прокуратура веде нагляд «за дотриманням законів органами, які здійснюють оперативно-розшукову діяльність, дізнання, досудове слідство...»

Я запитав у того улюбленця долі, який всім своїм виглядом показував, хто господар у кабінеті і в житті, чому Юрій Бабич замість трьох діб перебував у міліцейському ізоляторі тимчасового утримання (ІТУ) понад 30 (утім, це запитання і до відомства міністра Смирнова)?

Він спочатку щось невиразно казав про апеляційний суд, куди потрібно поскаржитися, потім про дефіцит бензину в райвідділі міліції, що не дало змоги виконати рішення (хоч і незаконне, та про це нижче) суду про доправлення обвинувачуваного в СІЗО.

Про професіоналізм і моральне обличчя слідчого Лиски судити не мені. Проте не заради цікавості хочеться запитати: чим була зумовлена потреба заарештовувати Бабича? Адже Лиска знав: у Юрія — виразкова хвороба (минулого року його прооперовано з резекцією 2/3 шлунка), гіпертонія другого ступеня і... туберкульоз з 1989 року.

Відповідні медичні документи мають бути у кримінальній справі. Там же має бути довідка без номера і дати(?), але з підписом лікаря(!), видана нібито столичною міськлікарнею № 3 про те, що Юрій Лукич перебував на лікуванні. Насправді в зазначений період хворий у цій установі НЕ перебував у стаціонарі і НЕ звертався по медичну допомогу.

Кому потрібна ця фальсифікація? Дружина Бабича стверджує, що подібні документи можуть «спливти» не раз.

— Слідство робить усе, щоб виправдати жорстоке ставлення до хворого чоловіка і тим самим змусити його зізнатися в тому, чого не робив, — вважає Валентина Петрівна. — Мені було заявлено, що якби Юрій зізнався у привласненні 20 тисяч гривень, він був би вдома...

І ще: поцікавтеся у слідчого Лиски, скільки разів і які слідчі дії він проводив з підслідним, коли той перебував у ІТУ...

До уваги Голови Верховного Суду України Віталія БОЙКА

Для вас, Віталію Федоровичу, не таємниця, що громадяни України ЩЕ вірять у вітчизняне ПРАВОСУДДЯ. Покладають надії на людяність суддів, які керуються не лише законами, а й правосвідомістю, і для яких головне —об'єктивність, повнота і всебічність судового розслідування. Доречно згадати два курйозні випадки з практики американського судді.

У першому Девід Хостелер замість тюремного ув'язнення примусив хуліганів написати тисячу разів фразу «Я ніколи не шпурлятиму яйця».

Удруге суддя запропонував двом чоловікам, які кидали пивні пляшки в автомобіль леді: або два місяці в'язниці, або прогулянка в жіночому одязі і штраф 250 доларів з кожного. Винуватці обрали, природно, прогулянку. Служитель Феміди вдавався до психологічних методів впливу і незвичайних покарань не заради слави. Просто в місті була переповнена тюрма.

Кого і за що позбавляють волі в нашій країні, не мені вам розповідати. Про це не раз Президент висловлювався...

Знає ситуацію в СІЗО і суддя Дніпровського суду Анатолій Стрижеус.

Це до нього 28 вересня ц. р. з'явився Лиска з письмовим проханням «обрати відносно Бабича Ю. Л. запобіжний захід тримання під вартою з утримуванням в Київському СІЗО № 13».

З'явився, повторю, майже через 75 (замість 72) годин перебування голодного й тяжкохворого обвинувачуваного в ІТУ. Та про це (о диво!) прокурор Ю. Ушатий, який був присутній на засіданні, нібито й не знав. Він сказав: «...вважаю, що для вирішення питання... необхідна участь самого обвинуваченого». І у зв'язку з тим, що, як стверджує Лиска у поданні і в суді, Бабич «на виклики не з'являється», прокурор запропонував «затримати обвинуваченого (?! — **Авт.**) і доставити до суду під вартою».

Суддя так і постановив: «затримати... та доставити...»

А виконання постанови доручив Дніпровському РВВС, де понад три доби вже мучився підслідний.

Наступного дня, в суботу, суд у тому самому складі і з участю того-таки представника обвинувачення дивився на Бабича, який до цього часу «бігав на волі», слухав його пояснення. Та чи чув він їх — сумнівно. Юрій Лукич сказав, що він, по суті, виявився постраждалим, просив не арештовувати, зважаючи на те, що в нього загострилися хвороби... Голос волаючого в пустелі. У протоколі навіть слова немає про стан здоров'я. «Лікуватимешся в інших місцях», — заявили йому напередодні. Прокурор, повторивши майже слово в слово слідчого, побачив, мабуть, у хворому Бабичу особливо небезпечного рецидивіста і «висловився в сенсі «заарештувати!».

Сказано — зроблено. Але зверніть увагу на постановчу частину суддівського рішення: «обрати міру запобіжного заходу відносно Бабича Ю. Л. — **з утриманням в Київському СІЗО № 13**» (виділено мною — **Авт.**).

Як тут не порадіти за суддю Стрижеуса, який одноосібно відкрив новий «запобіжний захід??? — утримання в Київському СІЗО № 13»... Вітаємо!

Думаєте, столичний апеляційний суд поправив колегу? Авжеж. Чи знають там про хвороби Бабича, зокрема про туберкульоз?

Як ви думаєте, Віталію Федоровичу?

До уваги директора Держдепартаменту з питань виконання покарань Володимира ЛЕВОЧКІНА

До вас, Володимире Анатолійовичу, лише два, але вкрай важливих і принципових запитання.

Перше. Відколи начальство столичної «Лук'янівської тюрми» відкриває камери обвинувачуваним, щодо яких суддя постановив: «обрати міру запобіжного заходу... з утриманням в Київському СІЗО № 13»? Згоден, це юридична абракадабра, яку «не помітив» той самий апеляційний суд столиці. Але ж не можна піддавати мукам людину за, м'яко кажучи, помилку суддів... Водночас за Бабичем могли б не зачинитися двері камери, якби начальство слідчого ізолятора, його медпрацівники були милосерднішi, принциповіші і професіональніші зрештою.

Друге запитання. Чому хворого на туберкульоз помістили в установу, де ймовірність ускладнень і зараження інших підслідних зростає у сотні разів?

Смію нагадати: відповідно до оприлюднених даних, у першому півріччі у місцях ув'язнення померли 865 осіб, із них 300 — від туберкульозу. Одна з причин втрат «найвищої соціальної цінності» — погане харчування і недостатня медична допомога. Установи департаменту за шість місяців профінансовано на 35%. на харчування отримано 12% коштів від потреби. То кому вигідно «плодити» за гратами хворих, голодних і мертвих? Це запитання до всіх згаданих керівників. У їхньому підпорядкуванні працює багато невиправдано честолюбних і не в міру амбіційних виконавців і вершителів доль. Заради досягнення поставленої мети (будь-що «вибити» показання з підозрюваного) готові принижувати, морити голодом, правдами й неправдами тримати в неволі.

І це не тільки їхня вина. Карати таких лжепрофесіоналів марна справа. Поки існує система, що породжує сліпих, глухих, безсердечних.

Іван ІЛЛЯШ.

Приманки від Кожелянка

Орфеї і корифеї

Наші політики залюбки дають рецепти майбутнього України, а також всяк по-своєму трактують її історію. Робиться це так самовпевнено й серйозно, що дає поживу для анекдотів. І для літератури. От і з'явився Василь Кожелянко з серією романів, в яких наше минуле, майбутнє і навіть сьогодення — таке, як хочеться, а не таке, як є. Але Кожелянка, на відміну від політиків, рятує іронія. Іронія гордості, а не приниженості. Це іронія громадянина Української Імперії! Ось Кожелянко описує в романі «Котигорошко» подію з далекого майбутнього: «Україна осиротіла. Несподівано для всіх, а найбільше — для самого себе, наглo вмер довголітній Президент України — Батько Нації, Оборонець Неньки, Лицар Віри, Гарант Конституції, Його Високошляхетність пан Охріміян Трипільський. Три дні й три ночі йшов осиротілий український нарід прощатися зі своїм президентом, тіло якого, подвійно набальзамоване, було виставлене для прощання у Софії Київській. Вшанували пам'ять покійного і зарубіжні делегації. Першими прибули достойники зі Старої Европи, Африки і Кавказьких Еміратів — квазідержав, які хоча й мали суверенний статус, проте насправді були невід'ємною частиною України. Далі — найближчі дружні сусіди: король Германії, шах Ірану, прем'єр-міністр Індії, імператор Китаю...» А ще прибули з королівства Техас, бо США вже нема. Ніхто не прибув з Росії, бо й її нема (в іншому романі є, але маленька — Московське царство). Отакі ми! Та не будемо гордо роздуватись: Котигорошко, герой роману, почав кар'єру на наших Каспійських рубежах у Святослав-Юрті, далі у Єгипті охороняв наші рідні піраміди, згодом був президентом України, а на старість став диктатором і к бісу спився від нещасливого кохання!

Романи Кожелянка жваво обговорюються, не писали про них хіба що в «Голосі Мадагаскару» та «Голосі України». Цей прикрий недогляд ми сьогодні виправимо.

На малюнку: сам Василь Кожелянко в мундирі офіцера Українських Імперських Збройних Сил.

Веселий політ у невагомості

Писати про Василя Кожелянка газетну статтю нелегко, бо у своїй прозі він нищівно пройшовся по усіх можливих жанрах газетних публікацій, познущався із журналістських кліше, весело й легко жонглюючи брилами завжди готових до використання речень і закам'янілими рештками тиражованих думок. Важко не збитися на запропонований тон, не попастися на цю стилістичну провокацію. Скажімо, в Кожелянковім «Конотопі» є незаперечний історичний факт — Конотопська битва («року божого 1659-го, дня 28-го і дня 29-го теплого місяця червня, що його ще іййунем називають»). Але в романі ця битва описана десятьма способами, одним і тим самим журналістом — Автовізієм Самійленком (він же Самуель, він же Самуельський, Самойлов, Самуїл-огли). Бо Автовізій пише для різних газет...

У Василя Кожелянка п'ять романів: «Дефіляда в Москві», «Конотоп», «Людинець», «Лженострадамус», «Котигорошко» (серія «Дефіляди», видавництво «Кальварія», Львів), написані в жанрі «альтернативної історії».

Зазвичай літературна критика співає дифірамби творам Кожелянка саме за вдало вибраний жанр. «Альтернативна історія» — і справді звучить вельми інтелектуально. Самого Кожелянка, схоже, звання альтернативного українського історика цілком задовольняє. До того ж, судячи з останніх його інтерв'ю, автор до своєї ролі починає ставитися дедалі серйозніше: якщо «Дефіляда в Москві» починалася як першоквітневий жарт для обласної газети, то закінчуючи шосту «Дефіляду» — «Тероріум», Василь уже досить серйозно говорить про здатність літератури «коригувати історію» та «нейтралізувати фатальні варіанти її розвитку».

Між іншим, словосполучення «альтернативна історія» мені теж дуже подобається своєю термінологічною звучністю, але, як на мене, скромна чарівність Кожелянкових творів, їх, так би мовити, «літературний аромат», полягає зовсім не в жанрі, а в стилі. У всіх його «Дефілядах» проглядає до болю знайоме бурлескно-травестійне обличчя «Енеїди» Котляревського. За тою ж моделлю, за якою легендарний герой Вергілієвої поеми (а заразом і всієї латинської історії) перетворився на «парубка моторного» і «хлопця хоч куди», канонічні герої не так давно плеканого (і єдино можливого) соцреалістичного епосу перетворилися в Кожелянкових творах на, припустімо, «богорівного» Котигорошка (Героя, Батька, Рятівника і решта) чи типових українських громадян (як годиться, «серйозних, добропорядних, благочестивих, патріотичних, трохи українофільних, трохи русофобних, але, як завжди, суворо об'єктивних») у типових українських обставинах, припустімо, в умовах «холодної війни між екстрасенсами генеральних штабів». Вслухайтеся в ностальгічні звуки патетичних звернень: «В час, коли найсильніші армії світу оснащені потужними психотронними установками, коли вже наука розробляє види парапсихологічної зброї...» — у цьому бравурно-канцелярському тоні незабутнього офіціозу Кожелянко епатує хоч цілком історичну Конотопську битву (або ВКб — Велику Конотопську битву), хоч альтернативно історичний парад союзницьких (не радянських!) військ 1941 року в Москві, хоч імовірно-історичні піарівські витівки останніх президентських виборів («Лженострадамус»). Вони надзвичайно дотепні, усі ці його парторги й політруки у брахманських шатах чи українських вишиванках. Не менш кумедні, ніж цілком реальні персонажі нашого життя (у романах чимало і прямої соціальної сатири, і алюзій на цілком конкретні політичні фігури наших днів). Не менш кумедні, ніж реальні персонажі сьогодення, в якому літературні методи уже дозволено різні, проте «соцреалізм» і надалі залишається панівним методом осмислення дійсності. (І тут неможливо не погодитися з Кожелянком, що література таки «коригує історію», тільки не в тому сенсі, щоб нейтралізувати «фатальні варіанти», а витворюючи й закріплюючи у свідомості словесні й логічні кліше.)

Як на мене, найпривабливіше в Кожелянкових романах — не дотепні сатиричні алюзії, а бурлескні ігри з номенклатурним стилем, те саме, від Котляревського, «жартівливе описування низьким стилем подій, які раніше, через важливість свою, були описані стилем високим». Чого варті, приміром, описи країни «У» і чистокровних у-вців: «Монголи приходять і відходять, а «У» вічна», або й таке: «Прізвище «Шевченко» стане урядовою нагородою, воно буде присуджуватися громадянам спеціальною постановою за особливі заслуги перед нацією. В моду ввійде прислів'я: «Той не у-вець, що не мріє стати Шевченком».

Твори Кожелянка нагадують політ у стані історичної невагомості, вільне зависання в ідеологічному вакуумі. А головне — що це існування в «альтернативному» просторі літератури, де колись усемогутнє тяжіння безальтернативних історичних теорій присутнє лише як спогад, цікаве й веселе. «Смійтеся!» —закликав барон Мюнхгаузен. І застерігав, що найбільші дурниці робляться якраз із серйозним виразом обличчя.

Леся ГАНЖА.

Бабак із-за моря

Помітна акція нового сезону у Фонді сприяння розвиткові мистецтв в Україні — виставка черкаського художника Миколи Бабака (нині експонується в Національній бібліотеці імені Вернадського).

Микола Бабак ріс у селі за Канівським морем. Вечорами з села було видно чарівні вогні Черкас на тім березі. І Микола хотів туди! Тепер він — там. У Черкасах має власну майстерню і салон. Провінція бідна, та Бабак успішно заробляє на хліб власним пензлем, ще й збирає ікони та наївний живопис, і видав дві книжки з нахилом до філософічності. Є й драматичний мотив: нині Бабак з черкаського берега дивиться назад, на своє село, порожнє — бо там не стало мами. Отож він дивиться туди і, як художник, фіксує те, що там ще є. Він каже: я хочу врятувати залишки світу мого дитинства. Але його твори, схоже, дивляться не назад, а вперед: це пророча ілюстрація того, чим стане (чи вже стала) наша стара добра народна культура в новому світі. Ах, як модно говорити про «відродження традицій»! А в Бабака фрагмент маминого домотканого килима вставлено в рамку. Але сама рамка стоїть у бур'яні. І стару ікону Бабак оправляє в рамку й вішає на стіну, але стіна не всередині дому, а знадвору, бо Дому нема. Безжально, без ілюзій. Цікаво, хто це купує? Адже якщо така картина висітиме в офісі — бізнесмен і про майбутнє України думати перехоче. Якщо він, звісно, про це думав.

Христофор ГРУША.

На знімку: асамбляж із циклу Миколи Бабака «Сад божественних пісень».

Думки вголос

Уперед, до пірамід

На цій сторінці мова піде про майбутнє, яким його бачать письменник і художник. Надіслав нам свою думку і чоловік з зовсім інших сфер. Про нього ми не уповноважені розповідати багато. Скажемо лише, що він довго служив у серйозному відомстві, де аналізував та прогнозував ситуації. Тобто його стаття — не забавка аматора. А коли вам так здаватиметься, пригадайте: років 15 тому наше нинішнє життя теж здавалося неймовірним. Отже, ось (у скороченому вигляді) ця стаття.

«Ми живемо в роки потрясінь: «Челленджер», Чорнобиль, атомохід «Курск», крейсер «Коуглі». Нарешті, теракти в США і не менш вражаючі удари у відповідь. Що це — випадковості чи ні? Я багато думав над цим відтоді, як підірвали статую Будди в Афганістані. Чекав: хто і як відреагує? Не збираюся визначати винних, це й неможливо, але впевнений: кожна випадковість є неусвідомлена закономірність. Розглядаючи під цим кутом будь-яку трагедію, використовуючи теорію парних чисел, ви в цьому переконаєтеся. Гадаю, у світі є дуже потужна третя сила, яка регулярно втягує нас у конфлікти з надто грізними наслідками. Сила ця — не в Росії, Україні, США і навіть не в Афганістані. Це не державна і не релігійна сила. І жодна країна, хоч би який інтелектуальний або військово-промисловий потенціал вона мала — не може захистити себе і конкретну людину від знищення. Те, що кажуть про систему безпеки від людини через суспільство до держави — нісенітниця. Такий підхід найкращий під час формування бюджету. Несерйозні й закиди на адресу силових структур США або інших країн. Адже сама доктрина безпеки абсолютно неправильна. Вона будувалася як система політичних, економічних, військових та інших заходів без урахування найголовнішого — Балансу сил всередині кожного компонента, суспільства, об'єкта. Не було наукового підходу в оцінці цих позицій. Уся гармонія світу побудована за єдиним законом — «золотого перетину». А у разі порушення Балансу (гармонії) усі інститути стають безсилі, навіть сім'я розпадається, а сусіди воюють. Причина катастроф і конфліктів останніх років — у порушенні Балансу. Прикладів чимало, вони поряд: порушення Балансу в суспільстві спричинило «касетний скандал». А ще раніше, будуючи державу, ми порушили Баланс між номенклатурою і народом, і одержали небезпечну формулу «незалежна номенклатура — злиденний народ». Від самого початку не збалансовано відносини «підприємець — держава» тощо.

Слабка втіха для України — але весь світ теж розбалансовано. А що робити? Подивіться на єгипетські піраміди, які стоять століття. Подумайте, чи випадково в кожному з нас саме «пірамідна система» є основним провідним шляхом кори головного мозку, що передає імпульси рухів? Отже, треба створити чітку науково обгрунтовану «Піраміду безпеки цивілізації» на основі теорії Балансу.

Якщо цю ідею сприймуть світові лідери, вони повинні будуть реорганізувати всі нинішні міждержавні структури (ООН тощо) в одну потужну «Піраміду безпеки» з можливостями аналізу, прогнозування моделювання та впливу, з одним головним завданням — збереження цивілізації на основі «Балансу». Така «Піраміда безпеки» діятиме як виробник, нагромаджувач і розповсюджувач енергії, необхідної для всього живого. За бажання це дуже швидко можна зробити без великих витрат. Адже мається на увазі не будівництво авіаносця, а щось інше, побудоване за законом розуму і «золотого перетину».

Але Україна не повинна чекати, поки це зробить решта світу. Перші кроки в побудові «Піраміди безпеки держави» мають зробити за «круглим столом» керівники нашої країни, трьох релігій і Академії наук. Їхнє завдання — вибудувати логічну, наукову схему. «Піраміда» дасть змогу гармонізувати суспільство, знизить вірогідність виникнення конфліктних ситуацій. Політика також має будуватися на вищевикладених засадах. Вона має бути пірамідна. Ядром такої політики має бути не влада, а життя та його збереження.

Для України це актуально. Вона в критичному стані. Слід пам'ятати: є межа допустимого. Підійшов до нього, не одержав бажаного результату — зупинися, шукай інший шлях. От і потрібно: а) зупинитися, перенести наші парламентські вибори на інший термін і розробити наукову концепцію «Піраміди безпеки України» на основі законів «золотого перетину»; б) ініціювати в ООН побудову «Піраміди безпеки цивілізації». Адже це неминуче: в XXI столітті все вирішуватиму політика+релігія+наука. Готовий, якщо є потреба, розкрити ідею в деталях.

Шануймося, Олександр МИРУТЕНКО, Київ».

P. S. Ідеї витають у повітрі. Коли матеріал був готовий до друку, з Лівії повідомили: полковник Каддафі всерйоз запропонував створити Міжнародний неурядовий Комітет мудреців (див. «ГУ» від 28 листопада ц. р.).

Погода для пригод

Наша зима завжди починається так красиво, що її можна показувати туристам за гроші. Уявіть, у всіх турфірмах теплих країв з осені — ажіотаж, бо в Україні — зима, і всі рвуться сюди, сюди! А наші швейні фабрики випускають сто тисяч пар спеціальних ватяних штанів — для тих, хто захоче (весело, зі сміхом) падати на наших вулицях-ковзанках й при цьму не травмувати собі м'якого місця! О, за один такий сезон ми заробили б стільки, що могли б розрахуватися за енергоносії, закупити снігоочисну техніку і... Що там ще нам треба для зими, і чого завжди нема? От тільки б цей сезон нам самим десь пересидіти в теплі. Лише один сезон...

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

«Голосу», «Голосу» дякую...

Епіграфом до цієї розповіді варто взяти вислів китайського філософа Конфуція, який казав: «Моя справжня помилка та, коли я не виправляв допущену помилку».

У Івана Івановича Шебетуна на війні загинуло чотири брати: під Москвою — Тимофій, Лука — під Харковом, Петро — за Сталінград, а Федора поховали у братській могилі на чужині.

Сам Іван Шебетун не ходив в атаки. На залізничних колесах він відміряв тисячі кілометрів від Харкова, Курська, Брянська, Москви, Ленінграда до Кенігсберга, про що в архівних документах лаконічно записано: «Действительно работал в Военвосстранспроекте Союзтранспроекта Наркомата путей сообщения в должности агента-завхоза фронтовой группы № 7 отдела Северо-Западного направления с 1 марта 1942 года по 23 декабря 1945 года».

На війні не жаліли бомб і для залізничників, обстрілювали з гармат, мінометів, але хоч одному із Шебетунів на роду було написано залишитися живим, щоб продовжувати цей самий рід.

Береже ветеран, як дорогу реліквію, старий пожовклий папір-виписку із постанови Військової Ради Першого Прибалтійського фронту від 19 січня 1945 року:

«За успешное выполнение заданий командования по восстановлению железнодорожных коммуникаций фронта, что обеспечило своевременный подвоз всех необходимых грузов и войск для наступательных операций, проявленные при этом мужество и трудовую самоотверженность объявляю благодарность тов. Шебетуну Ивану Ивановичу.

Командующий войсками Первого Прибалтийского фронта генерал армии И. Баграмян».

Тепер важко встановити, як із військового квитка Івана Івановича зникли сторінки 11, 12, 15, 16, 19, 20, де були дані про його службу в залізничних спецформуваннях. Але факт цих листків нема. Дев'яностолітній ветеран, який натерпівся від ходіння по інстанціях, гнівно запевняє, що їх знічев'я вирвали під час чергової перевірки у військкоматі, бо «цих учасників бойових дій багато розвелося». А у військкоматі навіть думки не допускають про можливість такого ганебного вчинку, а вважають, що це сталося, як завше, за якихось побутових обставин.

Хоч би як там було, а без відповідного документа Івана Івановича визнали «зайцем» серед учасників бойових дій та позбавили всіх законних прав і пільг, що належать цим воїнам.

Такого змісту скарга надійшла до редакції. Допомогти розібратися ми попросили члена Київського міського історико-патріотичного клубу «Пошук» полковника у відставці

Геннадія Дмитровича Пашкова, який зустрів війну ротним під Сталінградом і закінчив комбатом у Берліні і для якого захист бойових побратимів від несправедливості та чиновницької байдужості став справою всього життя.

На пошуки, різноманітні запити, свідчення, розмови витрачено багато часу. Описати — це ціла драма. І ось витяг із протоколу № 5 від 25.05.2001 року засідання комісії Київського міського військового комісаріату з розгляду статусу ветеранів війни. «Розглянувши і перевіривши додатково подані документи, які були представлені, комісія постановила видати посвідчення учасника бойових дій Шебетуну І. І. (праця у роки війни у спецформуваннях).

За цей час зневірений Іван Іванович Шебетун залишив Київ і переїхав жити до сина у село Яцків Васильківського району, де й розшукав його невтомний полковник у відставці Геннадій Пашков, а днями вже діючий полковник Михайло Смирнов, військовий комісар Голосіївського району міста Києва, вручив ветерану посвідчення, медаль «Захисники Вітчизни» та щиро вибачився за підлеглих, з вини яких ветерану було заподіяно стільки прикрощів.

Дев'яностолітній Іван Іванович, не стримуючи почуттів, лише вигукував:

— «Голосу», «Голосу» дякую!..

А секретар сільської ради Ніна Миколаївна Веремій, яка брала участь у цих урочистостях, запевнила, що відтепер ветерана «скривдити нікому не дамо».

Анатолій КАРАСЬ.

— Хочу передплатити газету на рік, а мені не дозволяють! — обурювався чоловік

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА
ПОВІДОМЛЕННЯ ДП «ПРЕСА»

Директорам дирекцій
УДППЗ «Укрпошта»,
директору Інфотел

Внесіть зміни до каталогу видань України на 2002 рік:
Укажіть нову вартість видання з доставкою з січня 2002 року на газети:

Індекс	Назва видання	Періодичність виходу	1 міс.	3 міс.	6 міс.	12 міс.
40224	**Голос України** (укр.) (для індив. передплатників)	5 р. на тижд.	**2.55**	**7.65**	**15.30**	**30.60**
40223	**Голос Украины** (рос.) (для індив. передплатників)	5 р. на тижд.	**2.55**	**7.65**	**15.30**	**30.60**

Передплатникам, які встигли оформити передплату за раніше указаною ціною,поверніть різницю в установленому порядку. Замовлення будуть виконані тільки по указаній ціні.

НР 09 - 17/2 Директор ДП «ПРЕСА» Герасименко

19. 10.2001 р. м.Київ ДП «ПРЕСА»

Директор В.В.Герасименко

Дакал 248-78-09
C:\Мои документы\Nad 2..doc

Вартість приймання передплати (за 1 абонемент) становить:

1 міс.	2-3 міс.	4-6 міс.	7-12міс.
0, 35 грн.	0, 80 грн.	1, 00 грн.	1, 50 грн.

ДИРЕКТОР В.В.ГЕРАСИМЕНКО

Петро Гриценко з Гурівщини, що за два десятки кілометрів від Києва, незважаючи на похилий вік, сам приїхав до редакції. Розклав на столі номер «Голосу України» з таблицею помісячної передплатної ціни на газету і продовжив розповідь про свої передплатні поневіряння.

— Я вже декілька разів звертався до поштового відділення № 08124 Гурівщини, що в Києво-Святошинському районі, з проханням передплатити мою улюблену газету. Адже я ваш постійний читач і передплатник, стежу за подіями в світі, за всіма змінами, що відбуваються. Прочитав, що «Голос України» надає юридичну допомогу за наявності передплатної квитанції на рік. Вирішив скористатися цією акцією, а на пошті мені запропонували заплатити 35 гривень 70 копійок. От я й вирішив дізнатися, хто тут неправий: чи пошта, чи ви?

У Гурівщині, з`ясувалося, крім Петра Терентійовича, є чимало шанувальників нашої газети. І у всіх така само проблема — їх змушують передплачувати «Голос України» за підвищеною ціною. На жаль, останнім часом пошта приносить багато листів наших читачів з такими скаргами з усіх областей України. Люди пишуть, телефонують, просять допомогти розібратися.

Набираю номер телефону поштового відділення в Гурівщині Києво-Святошинського району.

— Чому ви не передплачуєте нашим читачам «Голос України» за ціною, вказаною в газеті? — запитую в Тетяни Петрусенко, завідувачки відділення.

— Бо в мене немає на це вказівки мого керівництва, — відказує та.

— Чому не з`ясуєте?

— Добре, я зателефоную, я спитаю... — пообіцяла Тетяна Олександрівна.

Слів бракує: ще місяць тому питання про передплатну ціну на «Голос України» вирішено з керівництвом «Укрпошти», а ті, кого безпосередньо це стосується, і гадки не мають про це. З досвіду попередніх років пригадую: всі зміни, що стосувалися передплатних цін на періодику, негайно вносилися до каталогу видань. Що змінилося?

До відома працівників поштових та передплатних відділень: подаємо документ, підписаний директором ДП «Преса» В. Герасименком ще 19.10.2001 року, з яким вони давним-давно мали бути обізнані.

Сподіваємося, що проблем з передплатною ціною на «Голос України» в наших читачів більше не буде.

Марія ДАВИДЕНКО.

Конкурс

Грайте і перемагайте!

Наша газета оголосила конкурс на краще рекламне гасло «Голосу України». 23 листопада радіослухачі мали можливість, зателефонувавши у передачу «Ложа преси» на радіо «Ера», поспілкуватися із заступником головного редактора газети та запропонувати свій слоган. Ми були приємно вражені кількістю учасників конкурсу. Також дуже дякуємо усім за щирі і теплі слова, які прозвучали на нашу адресу.

А ми, як і обіцяли, публікуємо ваші гасла:

***Надія Петрівна*, Дніпропетровська область:**
«Є в нас голос золотий — це Таїса Повалій,
Ну а голос правди й сили — Це газета «Голос України».

***Тетяна Семенівна,* Київ:**
«Тон всій пресі задає «Голос України»,
Все від «а» до «я» там є для життя родини».

***Клавдія Григорівна,* Київ:**
Побажання газеті:
«Газета «Голос України» — інформаційний рупор нашої країни, щастя, здоров'я, творчих успіхів вам, щоб було цікаво і корисно нам».

***Ярослава,* Київ:**
«Голос України» — ти серце наше і честь,
З тобою я утверджуюсь, була, буду і єсть».

***Богдан — львів'янин*, працює в Києві:**
«В карпатських горах і на подільській рівнині
Звучить хай невпинно «Голос України».

***Володимир Іванович,* Київ:**
«України голос — «Голос України» — це газета істини надія».

Петро Каленикович:
«Голос України» — гостре словечко коле сердечко».

***Олександр Якович Шевченко* з Харкова навіть склав вірш:**
«Голос України» лине з України,
Через всі кордони, на усі країни.
Пригощає медом з перцем за герць чи безділля
Од схід сонця до вечора п'ять разів у неділю.
Хочеш правду знати — маєш його мати:
Уроздріб купляти, ліпше ж — підписати.
Хочеш у курсі бути — маєш його чути.
І звуть репортера на радіо «Ера»!
Від козака до академіка і про звитяги і руїни
Ллють голос свій до твого келиха,
А п'ють же — «Голос України».

Ніна Петрівна:
«Щоб мати інформацію правдиву віднині,
Передплачуй газету «Голос України».

Любов Миколаївна:
«Голос Украины», как глас божий,
Поднимай народ за правду от гор до долины».

***Вадим Миколайович,* Київ:**
«Через негоди та турботи до сонця йдем вперед усі,
Веде нас «Голос України» — газета для людей усіх».

На конкурс також почали надходити листи від наших шановних читачів. І що цікаво, автори гасел — родини.

***Наприклад,* Тамара Пазпа з Шостки надіслала листа, в якому запропонувала не лише своє гасло на конкурс, а й твори від своїх батьків та доньки. Ось деякі з них:**
«Голос» — то наша любов: передплачую знову і знов!».
«Хочеш знати правду про Вкраїну — передплачуй «Голос України».
«Свято кожної днини маю, коли «Голос України» читаю».

***Володимир Бренькач* зі Львова:**
«Голос України» знов читаю,
Кращої газети й не бажаю,
В ній закони й правду пишуть,
Вас у біді ніколи не залишать».

***Нагадуємо,* що конкурс триває. Бажаючі взяти у ньому участь мають надсилати свої листи до редакції разом з копією квитанції про передплату газети на 2002 рік. На конверті зробіть позначку — «Слоган». Троє переможців конкурсу отримають суперпризи. Кращі твори буде опубліковано.**

Передплачуйте «Голос України», грайте та перемагайте!

То наша любов: передплачую знову і знов!

Інформація

про випуск облігацій Товариства з обмеженою відповідальністю "Техноком"

1. Характеристика емітента.

1.1. Повне найменування: Товариство з обмеженою відповідальністю "Техноком", скорочене - ТОВ "Техноком" (далі - "Товариство").

1.2. Місцезнаходження: Україна, 61105, м. Харків, пр-кт Героїв Сталінграду, 45, телефон і факс (0572) 17-45-64.

1.3. Дата заснування емітента: 13 липня 2000 року, зареєстровано Харківським міськвиконкомом 13.07.2000р. (реєстраційний номер - 04059243Ю0015141, код за ЄДРПОУ 30511780).

1.4. Предметом діяльності Товариства є виробництво та реалізація макаронних виробів, надання послуг з автоперевезень вантажів, оптова та роздрібна торгівля продуктами харчування.

Ціллю діяльності Товариства є впровадження й експлуатація сучасних високотехнологічних ліній по виготовленню макаронних виробів для задоволення широкого попиту населення як в Україні, так і за її межами високоякісними продуктами харчування, створення додаткових робочих місць, здійснення комерційної діяльності з метою одержання прибутку.

1.5. Зареєстрований та сплачений статутний фонд Товариства станом на 05.11.2001р. складає 8286958,79 грн. (вісім мільйонів двісті вісімдесят шість тисяч дев'ятсот п'ятдесят вісім гривень 79 копійок).

1.6. Чисельність штатних працівників Товариства станом на 30 вересня 2001 року складає 778 працівників.

1.7. Чисельність учасників Товариства станом на 30 вересня 2001 року складає 11 фізичних осіб

2. Дані про посадових осіб емітента.

Директор Лионг Куок Бінь, 1961 року народження, має вищу освіту, закінчив Харківський державний університет, загальний стаж роботи - 16 років, стаж роботи на посаді директора ТОВ "Техноком" - 3 місяці;

Головний бухгалтер Золотарьова Наталя Гнатівна, 1951 року народження, має вищу освіту, закінчила Харківський державний університет, загальний стаж роботи - 26 років, стаж роботи на посаді головного бухгалтера ТОВ "Техноком" - 9 місяців;

Голова ревізійної комісії Хоанг Куок Тху, 1967 року народження, має вищу освіту, закінчив Московський інститут із землевпорядження, загальний стаж роботи - 6 років, стаж роботи на даній посаді - 2 місяці;

Спостережна рада згідно статуту Товариства не обирається.

3. Відомості про середню заробітну плату членів виконавчого органу за останній квартал та завершений фінансовий рік, що передував поданню документів (за згодою цих членів виконавчого органу).

На оприлюднення відомостей про середню заробітну плату членів виконавчого органу згоди не отримано.

4. Перелік ліцензій, дозволів що має Товариство.

Ліцензія на надання послуг з перевезення пасажирів і вантажів автомобільним транспортом № 090411, видана 22.06.2001р. Укравтотрансом, термін закінчення її дії 22.06.2004р.

5. Відомості про участь емітента у холдінгових компаніях, концернах, асоціаціях тощо.

Емітент є учасником договірного об`єднання підприємств - Корпорації "Техноком", Україна, 61105, м. Харків, пров. Забайкальський №15, код ЄДРПОУ 24670656.

6. Відомості про юридичних осіб, у яких емітент володіє більше ніж 10% статутного фонду (активів), у тому числі про дочірні підприємства, філії та представництва.

Емітент дочірніх підприємств, філій і представництв не має, та не володіє у юридичних осіб більше ніж 10 % їх статутного фонду (активів).

7. Опис діяльності емітента.

За 9 місяців 2001 року Товариство реалізувало продуктів харчування на загальну суму 52855,3 тисяч гривень.

Ринки збуту продукції Товариства розташовані в Україні, Росії, Польщі та Молдові.

Інвестиційна діяльність на момент прийняття рішення про випуск облігацій Товариством не проводилась.

Політика Товариства у відношенні досліджень і розробок полягає у проведенні досліджень на ринку макаронних виробів, за підсумками якої на сьогоднішній день виявлено, що ця частина ринку є найбільш динамічною та перспективною.

8. Можливі фактори ризику в господарській діяльності емітента.

Товариство вважає, що нижчеперелічені фактори ризику можуть негативно впливати на виконання своїх зобов`язань:

— погіршення загальної економічної ситуації в Україні;
— зміни у фінансовій політиці України;
— зміни в законодавстві щодо погіршення умов оподаткування;
— зміни облікової ставки НБУ та можливі втрати при рості інфляції.

9. Перспективи діяльності на поточний та наступний роки.

Товариство розглядає в перспективі збільшення обсягів випуску та асортименту макаронних виробів і поліпшення якісних показників продукції, розширення ринків її збиту, а також збільшення кількості додаткових робочих місць.

10. Фінансова звітність емітента.

Баланс на 1 січня 2001 р. Форма №1

Актив	Код рядка	На початок звітного періоду	На кінець звітного періоду
1	2	3	4
I. Необоротні активи			
Нематеріальні активи:			
Залишкова вартість	010		
Первісна вартість	011		
Знос	012		
Незавершене будівництво	020	3,3	194,6
Основні засоби:			
Залишкова вартість	030	-	1386,7
Первісна вартість	031	-	1454,2
Знос	032	-	67,5
Довгострокові фінансові інвестиції:			
які обліковуються за методом участі в капіталі інших підприємств	040		
інші фінансові інвестиції .	045		
Довгострокова-дебіторська заборгованість	050		
Відстрочені податкові активи	060		
Інші необоротні активи	070		
Усього за розділом 1	080	3,3	1581,3
II. Оборотні активи			
Запаси:			
Виробничі запаси	100	-	1512,2
Тварини на впрошуванні та відгодівлі	110		
Незавершене виробництво	120		1,0
Готова продукція	130		48,9
Товари	140		26,5
Векселі одержані	150		
Дебіторська заборгованість за товари, роботи, послуги:			
чиста реалізаційна вартість	160		787,7
Первісна вартість	161		787,7
Резерв сумнівних боргів	162		
Дебіторська заборгованість за розрахунками:			
з бюджетом	170	2,2	460,8
за виданими авансами	180		428,0
з нарахованих доходів	190		
із внутрішніх розрахунків	200		
Інша поточна дебіторська заборгованість	210	0,1	0,1
Поточні фінансові інвестиції	220		
Грошові кошти та їх еквіваленти:			
в національній валюті	230	8,6	56,4
В іноземній валюті	240		57,5
Інші оборотні активи	250		70,1
Усього за розділом II	260	10,9	3449,2
III. Витрати майбутніх періодів	**270**		**84,9**
Баланс	280	14,2	5115,3

Пасив	Код рядка	На початок звітного періоду	На кінець звітного періоду
1	2	3	4
I. Власний капітал			
Статутний капітал	300	59,1	3801,2
Пайовий капітал	310		
Додатковий вкладений капітал	320		
Інший додатковий капітал	330		
Резервний капітал	340		
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	350	-8,5	-481,6
Неоплачений капітал	360	(-51,7)	
Вилучений капітал	370		
Усього за розділом I	380	-1,1	3319,6
II. Забезпечення наступних витрат і платежів			
Забезпечення виплат персоналу	400		
Інші забезпечення	410		
	415		
	4!6		
Цільове фінансування	420		
Усього за розділом 11	430		
III. Довгострокові зобов'язання			
Довгострокові кредити банків	440		
Інші довгострокові фінансові зобов'язання	450		
Відстрочені податкові зобов'язання	460		
Інші довгострокові зобов'язання	470	15,0	-
Усього за розділом III	480	15,0	-
IV. Поточні зобов'язання			
Короткострокові кредити банків	500		
Поточна заборгованість за довгостроковими зобов'язаннями	510		
Векселі видані	520		
Кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги	530		1300,5
Поточні зобов'язання за розрахунками:			
з одержаних авансів	540		310,2
З бюджетом	550		15,0
з позабюджетних платежів	560		
зі страхування	570		43,1
з оплати праці	580	0,1	118,7
з учасниками	590		
Із внутрішніх розрахунків	600		
Інші поточні зобов'язання	610	0,2	8,2
Усього за розділом IV	620	0,3	1795,7
V. Доходи майбутніх періодів	**630**		
Баланс	640	14,2	5115,3

Звіт про фінансові результати на 1 січня 2001 р.

I. Фінансові результати (тис.грн.)

Стаття	Код рядка	За звітний період	За попередній період
1	2	3	4
Дохід (виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)	010	2689,9	
Податок на додану вартість	015	345,4	
Акцизний збір	020		
	025		
Інші вирахування з доходу	030		
Чистий дохід (виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)	035	2344,5	
Собівартість реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг)	040	2410,3	
Валовий:			
Прибуток	050		
Збиток	055	-65,8	
Інші операційні доходи	060	24,7	
Адміністративні витрати	070	75,9	
Витрати на збут	080	131,6	
Інші операційні витрати	090	56,9	
Фінансові результати від операційної діяльності:			
Прибуток	100		
Збиток	105	305,5	
Дохід від участі в капіталі	110		
Інші фінансові доходи	120		
Інші доходи	130		
Фінансові витрати	140		
Втрати від участі в капіталі	150		
Інші витрати	160	167,6	
Фінансові результати від звичайної діяльності до оподаткування:			
Прибуток	170		
Збиток	175	-473,1	
Податок на прибуток від звичайної діяльності	180		
Фінансові результати від звичайної діяльності:			
Прибуток	190		
Збиток	195	473,1	
Надзвичайні:			
Доходи	200		
Витрати	205		
Податки з надзвичайного прибутку	210		
Чистий:			
Прибуток	220		
Збиток	225	473,1	
II. Елементи операційних витрат			
Матеріальні затрати	230	1602,6	
Витрати на оплату праці	240	412,1	
Відрахування на соціальні заходи	250	154,5	
Амортизація	260	67,5	
Інші операційні витрати	270	276,8	
Разом	280	2513,5	

III. Розрахунок показників прибутковості акцій

Назва статті	Код рядка	За звітний період	За попередній період
1	2	3	4
Середньорічна кількість простих акцій	300	-	-
Скоригована середньорічна кількість простих акцій	310	-	-
Чистий прибуток, що припадає на одну просту акцію	320	-	-
Скорегований чистий прибуток, що припадає на одну просту акцію	330	-	- / -
Дивіденди на одну просту акцію	340	-	-

Баланс на 1 жовтня 2001 р. Форма №1

(тис.грн.)

Актив	Код рядка	На початок звітного періоду	На кінець звітного періоду
1	2	3	4
I. Необоротні активи			
Нематеріальні активи:			
Залишкова вартість	010		0,5
Первісна вартість	011		0,5
Знос	012		-
Незавершене будівництво	020	194,6	891,5
Основні засоби:			
Залишкова вартість	030	1386,7	3341,1
Первісна вартість	031	1454,2	3649,9
Знос	032	67,5	308,8
Довгострокові фінансові інвестиції:			
які обліковуються за методом участі в капіталі інших підприємств	040		
інші фінансові інвестиції	045		
Довгострокова дебіторська заборгованість	050		
Відстрочені податкові активи	060		
Інші необоротні активи	070		
Усього за розділом I	080	1581,3	4233,1
II. Оборотні активи			
Запаси:			
Виробничі запаси	100	1512,2	4957,1
Тварини на вирощуванні та відгодівлі	110		
Незавершене виробництво	120	1,0	0,7
Готова продукція	130	48,9	1276,9
Товари	140	26,5	151,7
Векселі одержані	150		
Дебіторська заборгованість за товари, роботи, послуги:			
Чиста реалізаційна вартість	160	787,7	5404,8
Первісна вартість	161	787,7	5404,8
Резерв сумнівних боргів	162		
Дебіторська заборгованість за розрахунками:			
з бюджетом	170	460,8	3044,2
за виданими авансами	180	428,0	2623,4
з нарахованих доходів	190		
із внутрішніх розрахунків	200		
Інша поточна дебіторська заборгованість	210	0,1	2,9
Поточні фінансові інвестиції	220		
Грошові кошти та їх еквіваленти:			
в національній валюті	230	56,4	892,6
в іноземній валюті	240	57,5	144,2
Інші оборотні активи	250	70,1	-
Усього за розділом II	260	3449,2	18498,5
III. Витрати майбутніх періодів	**270**	**84,9**	**3,7**
Баланс	280	5115,3	22735,3

Пасив	Код рядка	На початок звітного періоду	На кінець звітного періоду
1	2	3	4
I. Власний капітал			
Статутний капітал	300	3801,2	8287,0
Пайовий капітал	310		
Додатковий вкладений капітал	320		
Інший додатковий капітал	330		
Резервний капітал	340		
Нерозподілений прибуток (непокритий збиток)	350	-481,6	1688,7
Неоплачений капітал	360		(-810,5)
Вилучений капітал	370		
Усього за розділом I	380	3319,6	9165,2
II. Забезпечення наступних витрат і платежів			
Забезпечення виплат персоналу	400		
Інші забезпечення	410		
Цільове фінансування	420		
Усього за розділом II	430		
III. Довгострокові зобов'язання			
Довгострокові кредити банків	440		
Довгострокові фінансові зобов'язання	450		
Відстрочені податкові зобов'язання	460		
Інші довгострокові зобов'язання	470		1000,0
Усього за розділом III	480		1000,0
IV. Поточні зобов'язання			
Короткострокові кредити банків	500		4174,8
Поточна заборгованість за довгостроковими зобов'язаннями	510		
Векселі видані	520		
Кредиторська заборгованість за товари, роботи, послуги	530	1300,5	7601,6
Поточні зобов'язання за розрахунками:			
з одержаних авансів	540	310,2	4,1
з бюджетом	550	15,0	31,7
з позабюджетних платежів	560		
зі страхування	570	43,1	119,4
з оплати праці	580	118,7	277,1
з учасниками	590		
із внутрішніх розрахунків	600		
Інші поточні зобов'язання	610	8,2	361,4
Усього за розділом IV	620	1795,7	12570,1
V. Доходи майбутніх періодів	**630**		
Баланс	640	5115,3	22735,3

Звіт про фінансові результати на 1 жовтня 2001 р.

І. Фінансові результати *(тис.грн.)*

Стаття	Код рядка	За звітний період	За попередній період
1	2	3	4
Доход (виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)	010	59019,1	-
Податок на додану вартість	015	6879,0	-
Акцизний збір	020		
	025		
Інші вирахування з доходу	030		
Чистий доход (виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг)	035	52140,1	-
Собівартість реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг)	040	47529,4	
Валовий:			
Прибуток	050	4610,7	
Збиток	055	-	-
Інші операційні доходи	060	24451,4	
Адміністративні витрати	070	368,3	-
Витрати на збут	080	1184,8	-
Інші операційні витрати	090	24466,9	-
Фінансові результати від операційної діяльності:	100		
Прибуток		3042,1	-
Збиток	105		
Доход від участі в капіталі	110		
Інші фінансові доходи	120		
Інші доходи	130	229,9	-
Фінансові витрати	140	257,7	-
Втрати від участі в капіталі	150		
Інші витрати	160	689,5	
Фінансові результати від звичайної діяльності до оподаткування:			
прибуток	170	2324,8	-
збиток	175		
Податок на прибуток від звичайної діяльності	180	142,3	-
Фінансові результати від звичайної діяльності:			
Прибуток	190	2182,5	-
Збиток	195		
Надзвичайні:			
Доходи	200		
Витрати	205	12,2	-
Податки з надзвичайного прибутку	210	-	
Чистий:			
Прибуток	220	2170,3	-
Збиток	225		
ІІ. Елементи операційних витрат			
Матеріальні затрати	230	43485,5	
Витрати на оплату праці	240	2773,2	
Відрахування на соціальні заходи	250	1039,7	
Амортизація	260	254,2	
Інші операційні витрати	270	1868,7	
РАЗОМ	280	49421,3	
ІІІ. Розрахунок показників прибутковості акцій			
Середньорічна кількість простих акцій	300		
Скоригована середньорічна кількість простих акцій	310		
Чистий прибуток, що припадає на одну просту акцію	320		
Скоригований чистий прибуток, що припадає на одну просту акцію	330		
Дивіденди на одну просту акцію	340		

11. Дані про випуск облігацій.
11.1. Дата і номер рішення (протоколу) про випуск облігацій.
25 жовтня 2001 року, протокол № 14 зборів учасників ТОВ "Техноком".
11.2. Найменування органу, який прийняв рішення.
Збори учасників Товариства з обмеженою відповідальністю "Техноком".
11.3. Загальна номінальна вартість облігацій, що пропонуються до продажу 20 000 000,00 грн. (двадцять мільйонів гривень 00 копійок).
11.4. Мета використання фінансових ресурсів, залучених від продажу облігацій, джерела погашення позики та виплати доходу за облігаціями.
Залучені грошові кошти будуть використані Товариством на поповнення оборотних коштів для придбання сучасних технологічних ліній з виробництва вермішелі швидкого приготування в сумі 8 000 000,00 грн., удосконалення існуючого устаткування, а також для придбання сировини для виготовлення макаронних виробів в сумі 12 000 000,00 грн.
Погашення облігацій та доход по облігаціях виплачується за рахунок коштів, що залишаються після розрахунків з бюджетом і сплати інших обов'язкових платежів.
11.5. Зобов'язання емітента щодо невикористання коштів, залучених від випуску облігацій для покриття збитків товариства.
Емітент зобов'язується не використовувати кошти, залучені від випуску облігацій, для покриття збитків, пов'язаних із господарською діяльністю Товариства.
11.6. Кількість облігацій за видами та категоріями.
Випускаються процентні облігації на пред'явника загальною кількістю 4000 штук.
11.7. Форма випуску облігацій.
Документарна, власнику облігації видається цінний папір - сертифікат облігації.
11.8. Перелік засновників Товариства та розмір частки кожного із засновників у статутному фонді:

Прізвище, ім`я та по батькові засновника	Розмір частки у статутному фонді в гривнях	Відсоток у статутному фонді
Фам Тху Ханг	1748584,96	21,10 %
Фам Тху Хионг	1635700,00	19,74 %
Фам Хонг Лінь	1017038,70	12,28 %
Нгуен Хоанг Фионг	680549,43	8,21%
Хоанг Куок Тху	812370,00	9,80%
Во Тхі Фионг Тхао	560542,50	6,76%
Нгуен Ань Зунг	320310,00	3, 87%
Нгуен Тхі Тху Тху	577625,70	6,97%
Дао Нгуен Данг	320310,00	3, 87%
Лионг Тхі Лан Хионг	53385,00	0,64%
Нгуен Хай Хунт	560542,50	6,76%

11.9. Права, що надаються власникам облігацій.
Власники облігацій Товариства мають право:
- продавати, купувати облігації на вторинному ринку;
- в зазначені цією інформацією строки отримувати доход по облігаціям та номінальну вартість облігації при погашенні;
- здійснювати інші операції з облігаціями, що не суперечать законодавству України.
Умовами випуску Товариством облігацій не передбачається дострокова виплата доходу по облігаціям та дострокове погашення або викуп облігацій.
11.10. Номінальна вартість облігацій.
5000,00 грн. (п'ять тисяч гривень 00 копійок).
11.11. Серії та порядкові номери облігацій.
Серія "А", номери з № 0001 по № 4000.
11.12. Адреси місць, дати початку та закінчення продажу облігацій.
Адреса продажу облігацій : Україна, 61105, м. Харків, вул. Матросова, 1-Б.
Дата початку продажу облігацій - 17.12.2001р.
Дата закінчення продажу облігацій - 31.03.2002р.
11.13. Адреси місць, дати початку і закінчення погашення облігацій та виплати доходу за ними.
Адреса погашення облігацій та виплати доходу: Україна, 61105, м. Харків, вул. Матросова, 1-Б.
Дата початку погашення облігацій і виплати доходу - 01.01.2003р.
Дата закінчення погашення облігацій і виплати доходу - 30.06.2003р.
11.14. Умови та термін обігу облігацій.
Облігації обертаються вільно на території України у термін з 17.12.2001р. по 30.06.2003р.
Власниками облігацій можуть бути фізичні та юридичної особи, резиденти та нерезиденти України, згідно з чинним законодавством України.
У разі втрати власником облігації (цінного паперу) облігація Товариством не відновлюється.
11.15. Дії, що провадяться у разі несвоєчасного подання облігацій для погашення.
У разі несвоєчасного подання облігацій для погашення власник облігації має право подати заяву до виконавчого органу Товариства з проханням погасити облігації та виплатити доход по ним. Виконавчий орган Товариства у місячний термін розглядає заяву, та приймає рішення щодо погашення облігацій та виплати доходу в індивідуальному порядку.
11.16. Інформація про можливі привілеї власників облігацій.
Власники облігацій привілеї не мають.
11.17. Запланований курс продажу облігацій та відомості щодо ринкової вартості облігацій даного емітента, що перебувають в обігу.
Облігації Товариства в обігу не перебувають. Облігації плануються до розміщення за номінальною вартістю.
11.18. Докладний опис порядку оплати облігацій із зазначенням найменування банківської установи та номера поточного рахунку, на який вноситиметься оплата за облігації.
При розміщенні облігацій їх оплата здійснюється покупцем відповідно до укладеного з ТОВ "Техноком" договору купівлі-продажу облігацій шляхом перерахування повної вартості облігації на рахунок ТОВ "Техноком" № 26000300676 у АКБ "Меркурій", м. Харків, МФО 351663, код ЄДРПОУ 30511780, та або готівкою в касу ТОВ "Техноком" за адресою - м. Харків, вул. Матросова, 1-Б.
Оплата за облігації здійснюється в національній валюті України — гривні:
- юридичними особами - за рахунок коштів, що надходять у їх розпорядження після сплати податків, та процентів за банківський кредит;
- фізичними особами - за рахунок особистих коштів.
11.19. Найменування торговця цінними паперами.
Емітент не користується послугами торговця цінними паперами щодо розміщення випуску облігацій;
11.20. Заплановані проценти, метод обчислення, порядок виплати доходів та погашення, здійснення операцій і депонування.
Запланована доходність за облігаціями складає 20% річних. Сума доходу за облігаціями обчислюється як добуток номінальної вартості облігації, доходності та кількості днів облігації в обігу, поділений на кількість днів у році (365 днів), за формулою:

$$Д = \frac{Н*С}{365*100\%} *К$$

де:
Д - доход в гривнях на одну облігацію;
Н - номінальна вартість облігацій=кількість облігацій*номінал 1-ї облігації 5000грн.;
С - ставка доходу 20% річних;
К - кількість календарних днів обігу облігацій (за винятком дня пред`явлення облігації).
Доход по облігаціям нараховується з дня повної оплати Покупцем облігацій що купуються.
Виплата доходу за облігаціями та погашення облігацій здійснюється одночасно у день пред`явлення облігацій Товариству у зазначені строки виплати доходу та погашення.
Виплата доходу по облігаціям та погашення облігацій здійснюється:
- юридичним особам - шляхом перерахування безготівкових коштів на їх поточні рахунки, вказані в договорах купівлі-продажу облігацій, в продовж двох робочих днів з моменту пред`явлення облігацій;
- фізичним особам - шляхом видачі готівкових коштів із каси ТОВ "Техноком" за адресою - м. Харків, вул. Матросова, 1-Б, в день пред`явлення облігацій.
Право власності на облігації покупець набуває з моменту отримання облігації від Товариства.
12. Перелік і результати попередніх випусків цінних паперів із зазначенням свідоцтв про реєстрацію випусків цінних паперів та органів, що видали відповідні свідоцтва.
Попередніх випусків цінних паперів Товариство не здійснювало.
13. Кількість акцій (розмір частки в статутному фонді), що перебувають у власності членів виконавчого органу, та перелік осіб, що мають у статутному фонді частку, що перевищує 5%.
У власності членів виконавчого органу часток в статутному фонді Товариства не має.
Перелік осіб, що мають у статутному фонді частку, що перевищує 5%:

Прізвище, ім`я та по батькові засновника	Розмір частки у статутному фонді в гривнях	Відсоток у статутному фонді
Фам Тху Ханг	1748584,96	21,10 %
Фам Тху Хионг	1635700,00	19,74 %
Фам Хонг Лінь	1017038,70	12,28 %
Нгуен Хоанг Фионг	680549,43	8,21%
Хоанг Куок Тху	812370,00	9,80%
Во Тхі Фионг Тхао	560542,50	6,76%
Нгуен Тхі Тху Тху	577625,70	6,97%
Нгуен Хай Хунт	560542,50	6,76%

14. Відомості про реєстратора (при документарній формі) або депозитарій (при бездокументарній формі) із зазначенням повної назви, місцезнаходження, номерів телефонів та/або факсів, коду за ЄДРПОУ, номера та дати видачі дозволу на ведення реєстрів власників іменних цінних паперів (номера дозволу на здійснення депозитарної діяльності).
Товариство випускає облігації в документарній формі на пред`явника, тому послуги реєстратора і депозитарія не потрібні.
15. Дані про відповідальних за інформацію про випуск цінних паперів осіб (для фізичних осіб - прізвище, ім'я та по батькові, посада; для юридичних осіб - повна назва, місцезнаходження, номери телефонів та факсів, код за ЄДРПОУ).
Лионг Куок Бінь - нерезидент України, Директор ТОВ "Техноком".
Золотарьова Наталя Гнатівна - резидент України, головний бухгалтер ТОВ "Техноком".
Аудиторська фірма "Бухгалтер-Універсал" ТОВ - резидент України (місцезнаходження - Україна, м. Харків, вул. Плеханівська, 4-А; телефон - (0572) 649564; Свідоцтво про внесення в Реєстр суб'єктів Аудиторської діяльності № 040453 затверджене Аудиторською Палатою України від 26.01.2001р. № 98.).
16. Дані щодо бірж або позабіржових торговельно-інформаційних систем, на яких продавались або продаються цінні папери цього емітента.
Цінні папери емітента не продавались на біржах або позабіржових торговельно-інформаційних системах.
17. Дані щодо осіб, відповідальних за проведення аудиту емітента (назва аудиторської фірми або прізвище, ім'я та по батькові аудитора, місцезнаходження, номери телефонів та факсів, номер ліцензії Аудиторської палати України та дата її одержання).
Аудиторська фірма "Бухгалтер-Універсал" ТОВ (місцезнаходження - Україна, м. Харків, вул. Плеханівська, 4-А; телефон - (0572) 649564), Свідоцтво про внесення в Реєстр суб'єктів Аудиторської діяльності № 040453 затверджене Аудиторською Палатою України від 26.01.2001р. № 98.

Я, Директор ТОВ "Техноком", Лионг Куок Бінь, підтверджую дані цієї інформації.
Директор ТОВ "Техноком" Лионг Куок Бінь

Я, головний бухгалтер ТОВ "Техноком", Золотарьова Наталя Гнатівна, підтверджую дані цієї інформації.
Головний бухгалтер ТОВ "Техноком" Н.Г. Золотарьова

Я, Директор Аудиторської фірми "Бухгалтер -Універсал" ТОВ, Циганкова Жана Єгорівна, підтверджую фінансову звітність Товариства, наведену в цій інформації.
Директор Аудиторської фірми "Бухгалтер-Універсал" ТОВ Ж.Є. Циганкова

Господарським судом Херсонської області постановою по справі № 12/7-Б від 6 вересня 2001 року визнано Нововоронцовське колективне автотранспорте підприємство № 16550 банкрутом і відкрито ліквідаційну процедуру.
Реквізити боржника: 74200, Херсонська обл., смт. Нововоронцовка, вул. Промислова, 11.
Претензійні вимоги кредиторів приймаються протягом місяця ліквідаційною комісією на чолі з ліквідатором Сахарнадським Р. Р.
Тел. для довідок — 8-05533-2-26-77.

ТОВ «Кальян ЛТД» код ЄДРПОУ 31283012, юридична адреса: Київ, просп. Перемоги, 27, кв. 166 зарєстроване Радянською райдержадміністрацією м. Києва 15 березня 2001 р. повідомляє про свою ліквідацію. Претензії приймаються протягом двох місяців.

Господарський суд Донецької області (83048, м. Донецьк, вул. Артема,157) порушив справу про банкрутство № 24/125Б ЗАТ «Антрацит-вугілляпостачання», ЗКПО 24164674, 83014, м. Донецьк, вул. Автотранспортників,1/86, р/р немає. Розпорядник майна — Козловська Д. В., ліцензія № 000080. Введений мораторій на задоволення вимог кредиторів з 28.09.01 р.

Господарський суд Херсонської області (73000, м. Херсон, вул. Горького, 18) за заявою Херсонської філії ДК «Газ України» порушив справу № 6/42-Б про визнання банкрутом Дочірнього підприємства «Енергія» ВАТ «Дніпро» м. Херсона (73026, м. Херсон, вул. Робоча, 66, код ЄДРПОУ 22738752, р/р 26009301770596 в Комсомольському відділенні «Промінвестбанку» м. Херсона, МФО 352231).
Дата введення мораторію 15.11.2001 р.
Претензії кредиторів приймаються проягом місяця з дня опублікування оголошення.

На виконання наказу МВС України від 06.10.01 р. № 860 окремий загін охорони «Захист» ВДСО при Дарницькому РУ ГУМВС України в м. Києві реорганізовано в окремий загін охорони «Захист» ВДСО при територіальному управлінні міліції Дніпровського РУ ГУМВС України в м. Києві.

Господарський суд м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-В) порушив справу № 23/386 про банкрутство Дочірньої компанії «Укргазвидобування» НАК «Нафтогаз України» (код ЄДРПОУ 30019775, 04053, м. Київ, вул. Кудрявська, 26/28, р/р 26002003101 в АБ «Укргазпромбанк», МФО 320843). Розпорядником майна призначено Капелюшного І. В. (ліцензія № 000221 від 16.02.2000 р., м. Київ-37, а/с 53, т. 249-35-83). Письмові заяви кредиторів та можливих санаторів направляти в місячний термін з дня публікації до господарського суду та розпоряднику майна.

Господарський суд Донецької області (83048, м. Донецьк-48, вул. Артема, 157) порушив справу про банкрутство № 24/123 Б КСП «Україна», с. Закотне Краснолиманського р-ну Донецької обл., р/р 26006892 в Краматорському філіалі АППБ «Аваль», МФО 335281. Розпорядник майна Гончаров М. М.
Претензії кредиторів приймаються у місячний термін.

Солодка примара

Ні з чим не порівняти запах свіжого цукру, який неширокою стрічкою біжить по конвеєру до фасувальних верстатів. Кожен цукровар підтвердить, що це не аромат солодощів. Запах у цехах заводу стоїть гіркуватий, сухий, їдкий. Переробники кажуть, що з кожним сезоном ця гіркота стає дедалі більш символічною: солодкий продукт дається нелегко.

Олександрійський цукровий завод, що на Кіровоградщині, традиційно один з кращих в області, але з не меншою постійністю його директор Володимир Муленко утримується від заспокійливого оптимізму. Підприємство вчасно запустили, майже відразу вийшло на планову потужність і виробило за півтора місяця сімнадцять з половиною тисяч тонн цукру. Це більше, ніж торік, хоча врожай буряків був таким само поганим.

Технічних проблем олександрійські цукровари не мали, бо завод їхній можна вважати сучасним. Технологічну пару дає власна котельня, нещодавно переведена з дорогого мазуту на доступний газ, частину устаткування в цехах теж замінено на більш модернізоване. Але не всі складові успіху залежать від заводчан — забезпечувати себе сировиною їм з року в рік дедалі важче.

Керівники аналогічних підприємств області (навіть тих, що працювали цього сезону) дивляться в бік Олександрії з чорною заздрістю. Деякі похмуро жартують, що на олександрійських цукроварів працює вся Кіровоградщина. Це, звичайно, перебільшення. Щоправда, крім кількох районів рідної області, буряки сюди возять селяни найближчих господарств Полтавщини і Дніпропетровщини. Насильно, певна річ, у партнери ніхто нікого не залучає — завод просто вчасно розраховується з постачальниками сировини. Керівники окремих сільгосппідприємств деяких віддалених районів Кіровоградщини (приміром, Гайворонського) постали перед дилемою: обпікшись минулого року на невдалій співпраці з сусіднім цукрозаводом, цього сезону везти буряки на нього вже не захотіли, ставити ще на когось — ризиковано, до Олександрії, де «оплату гарантовано» — надто далеко.

А корінці, здебільшого, видалися слабенькі — середня в області врожайність ледь перевищила півтори сотні центнерів з гектара. Хоча сільгоспвиробники площі під буряком цього року розширили, за валом показники гірші від торішніх. Через відсутність сировини зупинився Долинський цукрозавод, переробивши лише тисячу тонн корінців. Так і не змогли запустити Знам'янський. Тож олександрійське підприємство намагається не лише розширювати коло своїх постачальників, а й дбати про якість буряків.

— На замовлення господарств завозимо кондиційне насіння, — розповідає заступник директора з сировини Дмитро Манько. — Іноді кредитуємо партнерів. Щоб сільгоспвиробники не використовували дешевий нелегальний посівний матеріал, бо він, зазвичай, фальсифікований, усі поставки беремо на себе, адже ми в цьому зацікавлені. Купуємо для своїх партнерів-селян вітчизняне насіння. Бо минулої весни на прохання однієї агрофірми завезли партію німецького, знаючи, що цей високопродуктивний гібрид, призначений для швидкої переробки, зберігається погано. Переконатись у цьому не вдалося — засіяні ним поля дали по 80 центнерів з гектара. Не зміг німецький буряк рости у важких умовах минулого літа, коли дощі змінилися спекою і бур'яни стояли стіною.

Філантропії, зрозуміло, у насіннєвих клопотах цукроварів мало — **переробники хочуть мати не просто сировину, вони хочуть мати високоякісну сировину.** З одного боку, цукровий буряк цього сезону трапляється такий дрібний, що водії жартують: «Та він просто через щілини в кузові на дорогу сиплеться!» На шляхах його справді чимало, але набагато гірше, що цінна сировина може зіпсуватися вже після приймання на завод — на кагатному полі. Підприємству доводиться витрачати додаткові кошти на боротьбу за збереження кагатів. Урешті-решт, це відбивається на ціні і кількості готової продукції.

А головна цьогорічна проблема цукроварів ще попереду. Вироблений солодкий пісок, хоч би скільки його не було, потрібно ще реалізувати. Мінімальну ціну — 2,37 гривні за кіло — вже знають навіть домогосподарки. Знають — і купують на центральному ринку на двадцять копійок дешевше. При цьому кожного разу перепитуючи продавців: «А олександрійського немає?». Олександрійського немає, і покупці з розумінням говорять: «Зрозуміло, ще ціну не склали.» Якби ж то. Ціну за цукроварів давно вже склали — і в них не спитали.

Ігор ШИРОКУН.

На знімку: диспетчерська — електронне серце Олександрійського цукрозаводу.

Фото автора.

Кіровоградська область.

Проблема

Собачі пристрасті

«Розшукуємо!» — волало зі стовпа оголошення, виготовлене з допомогою комп'ютера і принтера. Два знімки — анфас та профіль. Особливі прикмети. Обіцянка винагороди. А під кінець благальне: якщо не хочете повертати, хоч зателефонуйте, що він живий, що йому у вас добре.

Нічого страшного не сталося — шукали собаку якоїсь екзотичної породи. Цікаво, чи Антон, якому нині тільки сім років, теж так любитиме цих чотириногих створінь? Після уроків він, як справжній джентльмен, мужньо провів однокласницю повз собак, яких вона дуже боялася. Коли повертався назад, не витримав і побіг. А відомо, як реагують собаки, коли хтось тікає... Мали потім з ним клопоти медики. Про ту недавню пригоду тепер нагадує йому шрам на лобі.

Бродячих собак у Житомирі розвелося було стільки, що міський голова Анатолій Фесенко навіть на одній із сесій обласної ради про це довго говорив, доводячи, що не тільки на житлово-комунальні проблеми, а й на боротьбу з цим злом немає грошей у бюджеті. Мисливці теж лякають людей своїми розповідями, що в лісах, мовляв, крім звичайних вовків, бродять тепер і «гібридні». Бо вовчиця, коли немає партнера, підпускає до себе здичавілого пса. Й потомство виростає тоді надто підступне і може завдати значно більшого лиха, ніж звичайний вовк. В одному з районів на боротьбу зі здичавілими собаками навіть мисливців масово піднімали. Причина дуже серйозна — різко зросла загроза підхопити сказ. І кількість трофеїв тоді вразила...

На щастя, про трагічні випадки, коли собаки загризають людей до смерті (було в області й таке), вже кілька років не чути. Проте кількість звернень до медиків змушує сумніватися, що теза «собака — друг людини» на сто відсотків відповідає дійсності.

— Торік після укусів по допомогу звернулися 318 дітей, за десять місяців цього року — 283, — оприлюднив статистику заступник головного лікаря обласної лікарні Олександр Гусак.

Та от що цікаво. 80 відсотків — це укуси домашніх собак. Один із традиційних сюжетів: дітлахи гасають у дворі, це дратує собаку, якого вивели погуляти (як правило, без повідка й намордника), той кидається на дитину. Ще кілька років тому місцеві газети полюбляли розповідати про судові перипетії, що виникали після цього. Власники злих собак цінують їх більше, ніж чужих дітей, тож не поспішають відшкодувати матеріальні й моральні збитки. Що їм до того, що хтось там заїкатися почав. Тепер газети про це не пишуть — і без собак місцевих скандалів не бракує...

А те, що кусають здебільшого собаки, господарі яких відомі, має свої переваги. Бо як у травмопункті кажуть у цих випадках постраждалому? «Спостерігайте за собакою, якщо найближчим часом здохне — хутенько до нас лікуватися від сказу».

Списки тих, хто заборгував за квартирну плату, розклеєні на дверях під'їздів, дали змогу зробити ще одне відкриття: собак у нас люблять більше, ніж ВЖРЕП (виробниче житлове ремонтно-експлуатаційне підприємство). Бо як інакше пояснити, що по року не платять за квартиру ті, в кого вдома гарчить чотириноге створіння, на харч для якого треба витратити більшу суму, ніж та, що вказана в рахунку в ВРЖЕП.

Зате робота деяких промислових підприємств залежить від того, як люблять собак на Заході. Спеціально для них на Житомирщині навчилися робити собачі буди. А швачки з Малина виконують замовлення італійської фірми — шиють для чотириногих матраци, подушечки, зимові утеплені куртки.

Автор цих рядків теж не проти собак, але в намордниках і на повідку...

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

Ювілеї

Стара і сучасна «Гмирьовка»

Вік — поважний, імідж — сучасний. Такою підійшла до свого 120-річного ювілею одна з найстаріших і найбільших бібліотек України — Миколаївська обласна наукова універсальна бібліотека імені О. Гмирьова, створена зусиллями інтелігенції міста. «Гмирьовка», як її називають миколаївці, зберігає у своїх фондах 2,5 мільйона книг (40 тисяч з них — цінні й рідкісні видання), журналів, газет, грамплатівок інших документів 44 мовами світу. А сучасність — у тому, що потреби клієнтів в інформації забезпечуються на основі прогресивних технологій.

Надзвичайний і Повноважний Посол Великої Британії в Україні Роланд Сміт подарував «ювілярці» 250 томів серії «Бібліотека тисячоліття».

Анатолій РОМАНЮК.

Миколаївська область.

У заводу гроші завелися

Європейський банк реконструкції та розвитку надав кредит у розмірі 25 мільйонів доларів міні-металургійному заводу «Істіл(Україна)» (Донецьк).

Як повідомили у прес-службі підприємства, позичку передбачається спрямувати на поповнення обігових коштів, зокрема, на придбання сировини, енергоносіїв, допоміжних матеріалів, а також частково для погашення кредитів українських банків.

У травні цього року експерти банку ретельно вивчили виробничий процес та економічні показники на підприємстві. І лише переконавшись, що «Істіл(Україна)» — чи не єдине у країні підприємство, яке може виконати жорсткі умови ЄБРР, дали висновок про можливість надання кредиту. При цьому спрацювали три аргументи на користь донецького заводу. По-перше, рівень оновлення виробництва не має аналогів серед інших металургійних підприємств. По-друге, дотримання екологічних вимог: завдяки збудованим у 2000 році газоочисним спорудам шкідливі викиди в атмосферу значно скоротилися і відповідають європейським нормам. По-третє, продукція «Істіл(Україна)» за своєю якістю перебуває на рівні світових стандартів і має попит і на внутрішньому, і на зовнішньому ринках.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

Фотофакт

У Києві відбулися гастролі Санкт-Петербурзького Маріїнського театру, під час яких було представлено три одноактні балети Михайла Фокіна із золотої колекції світової хореографії — «Шопеніана», «Жар-птиця», «Шехерезада».

На знімку: *лауреати міжнародного конкурсу Жанна Аюпова та Данило Корсунцев у хореографічній композиції «Шопеніана».*

Фото Віктора ПОБЄДИНСЬКОГО (УНІАН).

Редактор номера Леонід БРОВЧЕНКО.
Редколегія: Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Людмила КОХАНЕЦЬ, Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси: для індивідуальних передплатників — 40224, для підприємств і організацій — 60955. Загальний тираж 150000.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50.
Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України».
Зам. 0311217. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-84-92; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 446-91-37, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій
Internet: http://uamedia.visti.net/golos